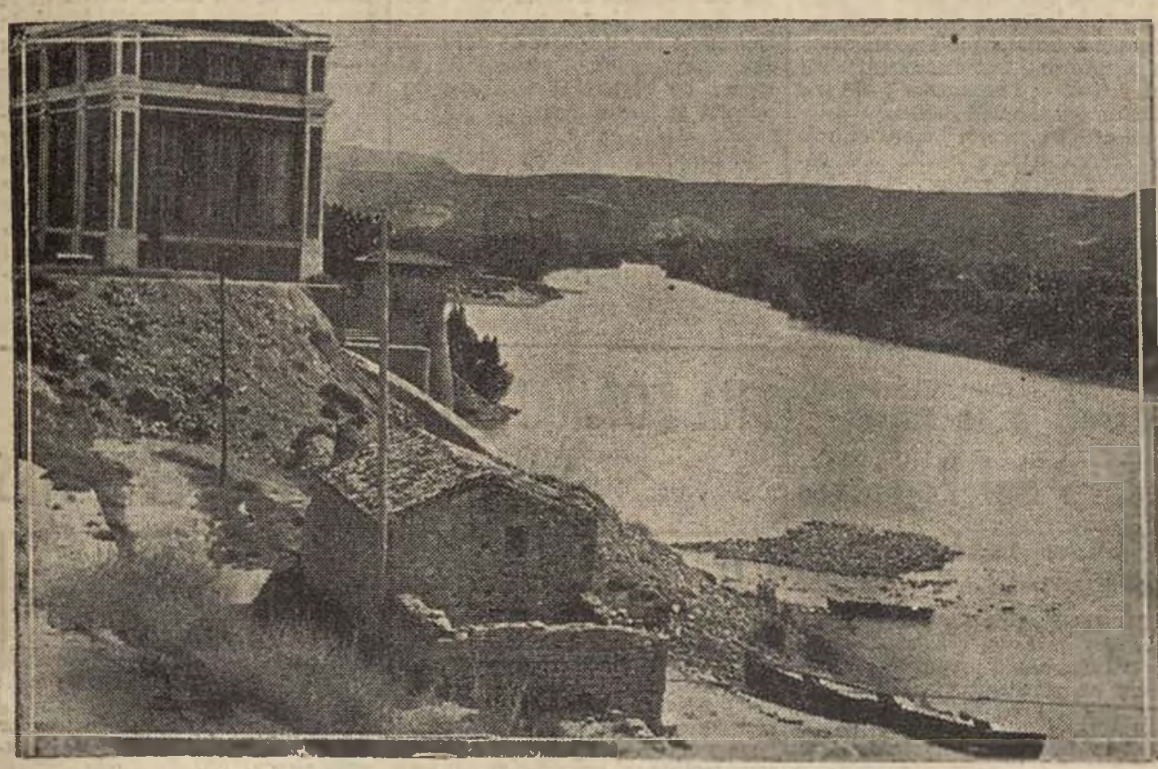

Amb les columnes catalanes, al front aragonès

La central elèctrica, a Sástago, la cabdal importància de la qual ha motivat operacions de gran envergadura per part de les nostres columnes, que se'n feren mestresses després de derrotar definitivament els rebels que la defensaven i els quals es retiraren, havent sofert fortes pèrdues d'homes i de material, cap a Saragossa. A la dreta: Soldats del regiment d'Alcàntara que han tingut, i tenen, accions heroiques al front, expliquen, a la plaça de La Azaila, les incidències de la lluita als habitants del poble... (Fotos Cama-Sol, exclusives per a ULTIMA HORA)

"Visca el poble!", ha cridat el President Companys

Aquesta tarda, a les quatre, han sortit cap al front d'Aragó dues columnes de guàrdies d'Assalt, que són les que estaven aquarterades a les casernes de la Barceloneta i de la plaça d'Espanya.

Aquestes forces —prop d'un miler d'homes—, van equipades de tot allò necessari i amb un armament de primera qualitat. Sembla que les seves primeres activitats seran en el front d'Osca.

Abans de partir les columnes han desfilat per la Plaça de la República i han rebut honors al President de la Generalitat, senyor Companys, el qual des del balcó principal d'aquell centre oficial els ha cridat la paraula encoratjant-los en la lluita a emprendre i els ha dit que ara representen el cor de Catalunya que va a conquerir Aragó i a lliurar-lo de la barbàrie feixista.

En acabar el seu breu parlament, el senyor Companys ha pronunciat un vibrant «Visca el poble!» que ha estat repetit diverses vegades pels guàrdies i milicians que emplenaven la plaça de la República, els quals han desfilat tot seguit enmig del major entusiasme.

GUERRA ALS ACAPARADORS

Tenia amagades a sota un llot 46.000 pessetes en plata

Pels agents de policia de la Brigada d'Investigació Social, senyors Magin i Alfonso, han estat trobades sota d'un llot del domicili del comerciant senyor Raic, del carrer del Comerç, sis sacs, els quals contenien quaranta-sis mil pessetes en plata.

Aquesta quantitat ha estat posada a disposició del Conseller d'Hisenda, el qual decretarà les sancions que han d'imposar-se al comerciant en qüestió.

Aquest matí, els mariners del destructor «Almirante Miranda» han volgut, abans de sortir cap a l'assalt de Mallorca, retre un homenatge en representació de tots els marins lleials als morts en combat contra la rebel·lió feixista.

A les onze del matí han arribat en diverses gasolineres a la Porta de la Pau portant una immensa corona amb una llacada que deia: «Dotació «Almirante Miranda» als seus germans caiguts en la lluita». Els braus marins han estat rebuts davant del monument a Colom per una secció de milicians formats i per la banda de música de les Milícies.

La corona ha estat col·locada en un camió tot endomassat de vermell, damunt del qual ha pujat un marí que ha llegit, davant les seccions de marins i milicians formades militarment i de centenars de ciutadans que han presenciat l'emocionant cerimònia, unes breus paraules d'homenatge i de record als obrers que moriren en defensa de la llibertat i ha assegurat que igual que ara, el proletariat tindrà sempre al seu costat, en les lluites futures, els marins.

Tot seguit ha pronunciat una breu allocució Julià G. Gorkin, del Comitè Executiu del P. O. U. M., qui ha fet remarcar la significació que tenia el fet que anessin junts obrers, marins i soldats, i que fraternitzessin. Ha afirmat també que aquesta unitat fa indestructible l'obra revolucionària que s'està realitzant i que ha de continuar per sempre més, perquè els marins i els soldats també són obrers. Acabada aquesta senzilla cerimònia, els milicians i els marins han desfilat per les Rambles i pel Paral·lel, fins al Cementiri, on han dipositat la corona damunt el fossar comú on estan enterrats els lluitadors de la llibertat que moriren el dia 19 de juliol. Pels carrers la multitud ha saludat amb entusiasme i ha subratllat amb ovacions interminables el pas de la comitiva, en la qual, els uns al costat dels altres, formaven fraternalment els obrers i els braus marins de la República.

(Centelles)

Diverses casernes incendiades per l'aviació

Fraga, 13.—Alguns evadits de les forces rebels de Saragossa, entre els un caporal, han fet interessants manifestacions sobre la situació al camp enemic. Per aquestes manifestacions se sap que amb el bombardeig dels nostres avions s'ha aconseguit incendiar la caserna d'artilleria dita de la «Soberanía Nacional»; la de cavalleria del Portillo, la de Sant Gregori i la de la Guàrdia civil del Raval.

Les casernes de Pontoners, del segon regiment d'infanteria a l'Aljafareria, la de cavalleria de Toledo i l'Acadèmia militar, estan destruïdes gairebé totalment.

Cabanellas s'ha traslladat a un hotel del Cós, però cada nit dorm

en un edifici diferent. La plaça de toros i els teatres han estat convertits en casernes.

Les criptes de les esglésies serveixen per a polvorí.

A la Diputació es reuneix l'assemblea de facciosos. Presideix la taula una imatge del Pilar, i estan asseguts al voltant de la taula l'arquebisbe, el Cabanellas, diversos ex-generals i ex-coronels i alguns canonges.

El secretari és el magistrat del Capitol.

Totes les joies dels temples i esglésies han estat incautades per disposició de Cabanellas i de l'arquebisbe. La custòdia i altres joies han estat desamuntades per a vendre l'or.

Han acabat dient que Saragossa està sense llum.

El Decret sobre el preu dels lloguers

50 per 100 de rebaixa fins a 201 pessetes. - 25 per 100 de 201 a 301 pessetes. - Les reduccions a les botigues i establiments mercantils

«El Decret del 29 de juliol proposat recollia, en part, les exigències del moment que travessa Catalunya. En ell ja es preveia la necessitat de dictar normes complementàries, i aquestes són avui indispensables per tal de no establir diferències amb les disposicions que afecten els altres territoris de la República.

Les mesures que s'adopten no es limiten únicament i exclusiva a la rebaixa dels lloguers dels pisos destinats a habitació, sinó que s'estén a aquells on hi ha instal·lats despatxos professionals, mercantils, tallers o indústries familiars; als tallers i establiments industrials i comercials i locals amb finalitats culturals i pedagògiques.

Les rebaixes que s'acorden s'enquadren dins uns límits. No fóra, però, equitatiu que els propietaris de finques, els preus de lloguer de les quals no vingués afectat per aquestes disposicions restessin al marge de la regulació que s'estableix. A aquesta finalitat obeeix la taxa que vindrà a gravar determinades finques urbanes.

El Govern de la Generalitat no pretén, amb la fixació d'aquesta taxa, imposar un gravamen més que vingui a augmentar els ingressos de l'erari públic, sinó que, en el seu dia, determinarà, mitjançant les disposicions complementàries pertinents, la inversió que s'haurà de

donar al fons que es formi amb el producte d'aquella taxa i que no serà una altra que la d'afavorir la

construcció de cases barates per a producte d'aquella taxa i que no us exclusiu d'obres; reduir les càrregues fiscals que graven la pro-

ducció de cases barates per a producte d'aquella taxa i que no us exclusiu d'obres; reduir les càrregues fiscals que graven la pro-

ducció de cases barates per a producte d'aquella taxa i que no us exclusiu d'obres; reduir les càrregues fiscals que graven la pro-

ducció de cases barates per a producte d'aquella taxa i que no us exclusiu d'obres; reduir les càrregues fiscals que graven la pro-

ducció de cases barates per a producte d'aquella taxa i que no us exclusiu d'obres; reduir les càrregues fiscals que graven la pro-

ducció de cases barates per a producte d'aquella taxa i que no us exclusiu d'obres; reduir les càrregues fiscals que graven la pro-

ducció de cases barates per a producte d'aquella taxa i que no us exclusiu d'obres; reduir les càrregues fiscals que graven la pro-

ducció de cases barates per a producte d'aquella taxa i que no us exclusiu d'obres; reduir les càrregues fiscals que graven la pro-

ducció de cases barates per a producte d'aquella taxa i que no us exclusiu d'obres; reduir les càrregues fiscals que graven la pro-

ducció de cases barates per a producte d'aquella taxa i que no us exclusiu d'obres; reduir les càrregues fiscals que graven la pro-

ducció de cases barates per a producte d'aquella taxa i que no us exclusiu d'obres; reduir les càrregues fiscals que graven la pro-

ducció de cases barates per a producte d'aquella taxa i que no us exclusiu d'obres; reduir les càrregues fiscals que graven la pro-

ducció de cases barates per a producte d'aquella taxa i que no us exclusiu d'obres; reduir les càrregues fiscals que graven la pro-

ducció de cases barates per a producte d'aquella taxa i que no us exclusiu d'obres; reduir les càrregues fiscals que graven la pro-

ducció de cases barates per a producte d'aquella taxa i que no us exclusiu d'obres; reduir les càrregues fiscals que graven la pro-

ducció de cases barates per a producte d'aquella taxa i que no us exclusiu d'obres; reduir les càrregues fiscals que graven la pro-

ducció de cases barates per a producte d'aquella taxa i que no us exclusiu d'obres; reduir les càrregues fiscals que graven la pro-

ducció de cases barates per a producte d'aquella taxa i que no us exclusiu d'obres; reduir les càrregues fiscals que graven la pro-

ducció de cases barates per a producte d'aquella taxa i que no us exclusiu d'obres; reduir les càrregues fiscals que graven la pro-

ducció de cases barates per a producte d'aquella taxa i que no us exclusiu d'obres; reduir les càrregues fiscals que graven la pro-

ducció de cases barates per a producte d'aquella taxa i que no us exclusiu d'obres; reduir les càrregues fiscals que graven la pro-

ducció de cases barates per a producte d'aquella taxa i que no us exclusiu d'obres; reduir les càrregues fiscals que graven la pro-

ducció de cases barates per a producte d'aquella taxa i que no us exclusiu d'obres; reduir les càrregues fiscals que graven la pro-

ducció de cases barates per a producte d'aquella taxa i que no us exclusiu d'obres; reduir les càrregues fiscals que graven la pro-

ducció de cases barates per a producte d'aquella taxa i que no us exclusiu d'obres; reduir les càrregues fiscals que graven la pro-

ducció de cases barates per a producte d'aquella taxa i que no us exclusiu d'obres; reduir les càrregues fiscals que graven la pro-

ducció de cases barates per a producte d'aquella taxa i que no us exclusiu d'obres; reduir les càrregues fiscals que graven la pro-

ducció de cases barates per a producte d'aquella taxa i que no us exclusiu d'obres; reduir les càrregues fiscals que graven la pro-

ducció de cases barates per a producte d'aquella taxa i que no us exclusiu d'obres; reduir les càrregues fiscals que graven la pro-

ducció de cases barates per a producte d'aquella taxa i que no us exclusiu d'obres; reduir les càrregues fiscals que graven la pro-

ducció de cases barates per a producte d'aquella taxa i que no us exclusiu d'obres; reduir les càrregues fiscals que graven la pro-

preu dels lloguers que fins ara preben, i afavorir, en definitiva, la reduccions d'un 50 per 100 en el

(Passa a la pàg. 2)

El més fort reducte rebel

El castell d'Eivissa, on es feren forts els sublevats, fou bombardejat pels destructors «Almirante Miranda» i «Almirante Antequera». Davant el foc eficaç dels vaixells Reials, el castell hagué de rendir-se ràpidament a les forces republicanes. (Puig-Ferran)

Demà, a les set del matí, començarà el Consell de guerra contra l'ex-general Fanjul i l'ex-tinent coronel Hernández Quintana

Madrid, 13. — El Consell de guerra per a veure la causa instruida contra l'ex-general Fanjul i l'ex-tinent coronel Hernández Quintana, que havia estat nomenat p. avui, tindrà lloc demà, divendres, a les set del matí, a la Sala de Justícia de la Gran Cortina.

REBAIXA DEL 50 PER 100 EN ELS LLOGUERS

(Ve de la 1ra. pàgina)

normalització total de la construcció, evitant així els greus problemes que planteja l'atur forçat per manca de treball d'un sector important del proletariat.

Amb aquestes disposicions inicia el Govern de la Generalitat de Catalunya la seva intervenció en matèria de política immobiliària i que són conseqüència de la nova orientació que cal donar a aquelles, d'acord amb les disposicions fins les quals actua el Govern de la Generalitat i de les forces polítiques i socials en què es recolza.

Per tant, a proposta del conseller de Justícia i Dret, i d'acord amb el Consell.

DECRET.
Article primer. El preu d'arrendament de totes les finques urbanes que no sigui superior a 201 pessetes mensuals, serà rebaixat en un 50 per 100. Si el preu excedeix de 201 pessetes i és inferior a 301 pessetes, la reducció serà d'un 25 per cent.

Article segon. Es redueix en un 25 per 100 el preu d'arrendament de pisos en els quals estiguin instal·lats un despatx professional o mercantil, taller o indústria familiar, o entitat cultural o pedagògica si el preu de lloguer actual és superior a 201 pessetes i inferior a 301 pessetes, la reducció serà d'un 25 per cent.

Article tercer. El preu d'arrendament de les botigues o establiments mercantils així com els destinats a finalitats culturals o pedagògiques serà reduït d'acord amb la següent escala:

a) En un 50 per 100 quan el preu de lloguer sigui inferior a 201 pessetes.

b) En un 25 per 100 quan el preu de lloguer sigui superior a 201 pessetes i inferior a 301 pessetes.

c) En un 15 per 100 quan el preu de lloguer sigui superior a 301 pessetes i inferior a 451 pessetes.

Quan una finca urbana estigui ocupada en la seva totalitat per una persona física o jurídica que la tingui destinada a finalitats industrials, mercantils, culturals o pedagògiques se li aplicaran les normes establertes en aquest article.

Article quart. Als llogaters que vulguin beneficiar-se de les rebuixes a què es refereixen els dos articles precedents se'ls podrà exigir que acreditin en forma fefaent, que es troben compresos en les circumstàncies expressades.

Article cinquè. Els propietaris de les finques els preus de lloguer de les quals no s'apliquen les rebuixes establertes en els articles precedents, vindran obligats a satisfer una taxa espe-

cial que representi un 25 per cent dels lloguers percebuts.

Art. 6. La taxa especial a què fa referència l'article anterior s'ha regulada mitjançant les disposicions complementàries necessàries que establiran no solament la seva extensió, sinó així mateix la forma de percepció i les sancions als infractors.

Art. 7. Els beneficis d'aquestes rebuixes s'estendran també i en igual proporció als subarrendaments, ja siguin totals o parcials.

Resten exceptuats dels efectes de les disposicions d'aquest Decret els locals destinats a espectacles públics, els quals satisfaran els lloguers de conformitat a l'escala que determini la Comissaria d'Espectacles.

Art. 8. Els contractes d'arrendament que s'otorguin en el futur estaran sotmesos a les reduccions establertes en aquest Decret. L'import del lloguer es fixarà tenint en compte el que es pagui com a preu de lloguer pels pisos o locals semblants de la mateixa finca.

Quant als de les finques de nova construcció, s'adaptaran als que regelin en els edificis similars construïts anteriorment.

Art. 9. Les quantitats disposades en garantia pels llogaters, la destinació de les quals es fixarà oportunament, no podran excedir d'una mensualitat fixada d'acord amb les normes d'aquest Decret. L'excess s'aplicarà al pagament de la mensualitat o mensualitats següents.

Art. 10. Quan el pagament es vingui efectuant per trimestres, la quantitat lliurada com a pagament a la bestreta del lloguer del trimestre corrent i, en el seu cas, la constitució en dipòsit, que excedeixi del preu que resulti del lloguer d'un mes, un cop aplicades les normes d'aquest Decret, es destinaran al pagament dels mesos successius. Quan el llogater rescindís el contracte abans que s'hagués fet aplicació de la quantitat percebuda excessivament, el propietari vindrà obligat a retornar-li la diferència.

Art. 11. Les contribucions, impostos i taxes de l'Estat, Generalitat i Ajuntaments, que tenen per base les rendes i preu d'arrendament de finques urbanes es seguiran aplicant en la mateixa forma que fins ara, mentre no es procedeixi a una nova ordenació fiscal.

Art. 12. Aquest Decret tindrà vigència a partir del dia 31 de juliol propassat i se'n donarà compte, en el seu dia, al Parlament de Catalunya.

Barcelona, 12 d'agost del 1936.

Lluís COMPANYS.

El Conseller de Justícia i Dret, J. QUERO MOLARES.

Nova política immobiliària

Són destituïdes les Juntes de les Cambres Oficials de la Propietat Urbana

Les mesures adoptades en els Decrets que afecten els arrendaments urbans i hipotèques imposen fixar un criteri que orienti la política immobiliària en el nostre territori sense destruir aquesta font de riquesa. En aquest sentit és convenient establir un òrgan que, recollint les iniciatives governamentals, doni a la propietat urbana el sentit social que neix dels fets ocorreguts a Catalunya. Així mateix és procedent possibilitar l'estudi de les situacions que crearen les rebuixes decretades i la seva repercussió en la indústria de la Construcció.

El problema de l'habitatge ofereix una multiplicació d'aspectes jurídics, econòmics, fiscals, higiènics i socials, i no és possible que continuïn actuant aquells organismes que deliberadament buscaven d'una manera exclusiva la utilitat i el benefici d'una classe social. Les exigències d'una nova economia i del nou ordre jurídic, que es fonamenta en el reconeixement dels drets del proletariat i que posa per sobre de la propietat el concepte del treball, obliguen a suprimir aquells organismes que serien perturbadors en l'obra de renovació social i econòmica de Catalunya. Però cal no oblidar que aquests organismes poden oferir administrativament, i sota l'acció del Govern de la Generalitat, avantatges i, per aquesta raó, convé recollir els seus serveis i donar-los el nou esperit que inspira la política social de la Generalitat de Catalunya.

Per tant, a proposta del conseller de Justícia i Dret i d'acord amb el Consell.

DECRET.
Article primer. Resten destituïdes les Juntes de les Cambres Oficials de la Propietat Urbana, que actuaven dins del territori de la Generalitat de Catalunya.

Article segon. Els serveis administratius que estaven a càrrec de les esmentades Juntes seran interinats pel Govern de la Generalitat de Catalunya, el qual dictarà les mesures oportunes per a la seva organització i funcionament.

Article tercer. Subsisteix l'obligatorietat de la col·lecció de tots els propietaris de finques urbanes, els quals vindran obligats a complir tots els deures que tenen en relació a les respectives Cambres Oficials de la Propietat Urbana.

Article quart. La Generalitat s'incorpora de tota la documentació, arxius i registres que eren propietat de les extingides Cambres Oficials de la Propietat Urbana.

Article cinquè. Els consellers de Finances i de Justícia i Dret establiran, de comú acord, les normes que regularan els serveis que tenen encomanades les Corporacions esmentades.

Article sisè. Aquest Decret començarà a regir des de la data de la seva publicació al Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya i se'n donarà compte, en el seu dia, al Parlament de Catalunya.

Barcelona, 12 d'agost del 1936.

"LES MILICIES HAN D'ESSER L'ORIGEN DEL NOU EXERCIT"

—DIU MARCEL·LI DOMINGO

Madrid, 13. — L'ex-ministre Marcel·li Domingo ha fet interessants declaracions al periòdic "Milicia Popular", òrgan del Cinquè Regiment de Milícies Populars.

Entre altres coses, diu que amb la continuació de la guerra les milícies, sense perdre el seu entusiasme, requereixen altres virtuts fonamentals, com són disciplina, unitat d'acció i jerarquia, perquè aquestes virtuts garanteixin l'eficàcia.

Afegeix que les milícies han d'esser l'origen del nou Exèrcit, Exèrcit amb ànima civil. Exèrcit escrit del desencadenament de la pròpia guerra; Exèrcit en el qual l'impuls està en l'ideal.

Importa molt que les milícies que

hauran d'esser l'Exèrcit de demà s'acreditin ara pel seu entusiasme, disciplina i decisió, però també pel sentit estricte del deure, per la seva valentia i emoció civil. Per l'ur voluntat d'arribar fins a l'annihilament de l'enemic quan hom està al camp de batalla amb les armes a la mà, però també pel seu respecte de pietat quan l'adversari ha deixat d'esser un combatent per a ésser un presoner.

Pensin els milicians que són avui amb llurs actes, els qui passen pel món el nom d'Espanya i de la República. I també amb els seus actes guanyen els seus títols d'Exèrcit de l'esdevenidor.

Onze cadàvers més

En les darreres vint-i-quatre hores han ingressat al dipòsit judicial onze cadàvers, dels quals sols n'han estat identificats cinc.

Centre d'Unió Republicana del Dte. I

El sots-Comitè de les Milícies Antifeixistes d'Unió Republicana convoca tots els aliats a dites milícies perquè demà, a les nou, passin, sens falta, pel local social de la carrer del Vidre, 6, per a rebre instruccions.

Jim Moran, el qui fou notable boxador, ha estat víctima d'un atemptat

A primeres hores d'aquesta matinalda el guàrdia de Seguretat de la Ciutadella Companys Julià Moran Valdemillars es trobava a la porta del Bar Europa, del carrer de Sant Ramon, 23, quan s'aturà un automòbil del qual baixaren dos desconeguts que, després de preguntar-li si efectivament es deia Moran, se l'emportaren a uns metres de distància d'aquell lloc i li dispararen uns trets a conseqüència dels quals morí poc després a l'Hospital de Sang del carrer de Lleida, on fou portat per uns veïns.

La víctima havia estat un notable boxador en la qual profetitzava utilitzava el pseudònim de "Jim Moran". Hom creu que el crim ha estat motivat per qüestions personals i més particularment per alguna venjança per assumptes de faldilles.

Estafador detingut

Antoni Novar Navarro es presenta al domicili dels familiars d'un capità mort en els fets revolucionaris, i els manifesta que tenia la missió d'incassant-se de l'herència del finat, per tal de lliurar-la a les autoritats. Havent-se descobert que es tractava d'una estafada, el Novar ha estat detingut i posat a disposició del jutjat de guàrdia.

Passen a dependre de la Generalitat totes les presons existents en territori català

El Govern de la Generalitat de Catalunya, portat de la nova realitat social que ha sorgit a conseqüència dels fets del dia 19 de juliol propassat, ha d'adaptar l'estructura de les institucions tradicionals per a donar-los l'esperit adequat al nou ordre jurídic.

Entre les institucions tradicionals que desperten en la consciència popular el viu record de sofriments i persecucions, es troben, en primer terme, les presons que han estat utilitzades no per a la regeneració dels delinqüents, sinó per a conciliar el seu esperit i per a realitzar una acció política que ofegui el profund sentit de llibertat de les classes proletàries.

Per això és convenient i necessari procedir a la incautació de totes les presons que es troben en territori català, màxim si tenim en compte que es tracta d'un servei transpassat a la Generalitat per Decret de l'11 de maig del 1934, i que solament estava pendent de valoració. A més, en les circumstàncies actuals el Govern necessita concentrar tots els recursos de poder per a dirigir la seva acció i per anular

A Catalunya, es fabriquen bonbes d'aviació

El senyor Companys presidirà aquesta tarda una reunió del Consell Executiu

El periodistes que fan informació al Palau de la Generalitat, quan es trobaven a l'antdespatx de l'honorable President, han tingut oportunitat de saludar el senyor Lluís Companys, el qual els ha mostrat una bomba d'aviació de dotze quilos de pes que tenia sobre la taula i que és la primera que ha estat fabricada a Catalunya. Aquesta bomba li ha estat tramesa aquest matí pel conseller d'Economia i Serveis Públics, senyor Terradellas.

Ha afegeït el senyor Companys que de França havien enviat dos camions d'efectes sanitaris i li han acompanyat una carta els elements d'esquadra d'allà, en la qual fan ofrena també dels esmentats vehicles.

—He despatxat avui àmpliament amb el cap del Govern, senyor Casanoves, i he signat una sèrie de

decrets. Aquesta tarda, a les set, a la Generalitat, es celebrarà el Consell de Govern, presidit per mi.

El President ha expressat als informadors la seva satisfacció per la marxa de les coses a la nostra terra i s'ha acomiadat dels reporters per tal d'atendre diverses visites, entre elles la de dos periodistes estrangers i la del cònsol de Portugal, que acompanyava el comandant del creuer de l'esmentat país que ha ancorat al nostre port.

El President de la Generalitat ha despatxat amb el cap del Govern ha rebut en audiència el nou comissari general d'Ordre Públic i els senyors Morrell i Lloret, del Consell del Banc Nova Hispània; Nicolau Maria Rubió, Sbert, Manue, Busquets, ex-diputat Riera i Puntí, i

oficials de marina portuguesos acompanyats del cònsol del seu país. També ha rebut la visita d'uns periodistes francesos.

El conseller d'Economia i Serveis Públics ha visitat el President de la Generalitat i li ha fet ofrena de la primera bomba d'aviació fabricada a Catalunya. Es tracta d'un model de dotze quilos, d'un treball tècnicament perfecte.

Amb aquest motiu el senyor Terradellas ha donat compte al senyor Companys de la rapidesa amb què s'ha pogut bastir la indústria de guerra a Catalunya, imposada per la lluita contra el feixisme, gràcies al Comitè d'Indústries de guerra i a la cooperació decidida i entusiasta de tots els elements tècnics i obrers.

Decrets a la signatura del President

"Es va realitzant el programa..." —ha dit el cap del Govern

El President del Consell Executiu de la Generalitat, senyor Joan Casanoves, ha estat aquest matí a despatx amb el President de la Generalitat, i li ha sotmès diversos decrets a la signatura.

El periodistes han interrogat el Cap del Govern, a la seva sortida del despatx presidencial, i el senyor Casanoves els ha dit:

—Com heureu vist, es va realitzant el programa que ja vaig anunciar la setmana passada. S'han realitzat ja els primers consells de guerra, i es preparen els proxims, per les responsabilitats més vives. Ha estat creat, també, el Comitè d'Economia, que s'organitza a base de p. i. i. tècnics per damunt de tots els interessos particulars. Es va reprendre la calma en la ciutat, per a endegar en cert aspecte l'ordre revolucionari amb les transformacions que aquest ordre comporta.

Ja vaig dir —ha continuat el cap del Govern— que no era una cosa que es pogués realitzar immediatament, sinó que era una cosa de certa paciència i lentitud, però que aquesta lentitud no és més que una seguretat, una referència per a consagrar els principis de transformació que s'han posat de relleu.

Aquest vespre, a les set —ha acabat dient el cap del Govern— el Govern es reunirà novament presidit pel l'honorable President de la Generalitat.

Es pren declaració als detinguts del "Uruguay"

El jutge especial, senyor Pomares, ha continuat l'estudi dels sumaris amb motiu de l'atxecament feixista. Es proposa seu el d'anar traient declaracions i actuacions separades per tal d'anar ràpidament a la formació de sumaris, per tal que se celebri els Consells de guerra o visites per categories i torns.

Els jutges auxiliars han estat avui al matí en el vaixell "Uruguay" i han pres declaració als nous detinguts i han notificat a altres el seu processament.

El personal de cementiris també fa les 40 hores de treball

D'acord amb la moderna legislació social, el personal d'enterraments dels diversos cementiris municipals de la nostra ciutat efectuarà d'ara endavant la seva comensal en la forma següent: del diàlun al dissabte, ambdós inclosos, des de les vuit a les 14 hores; i els diumenges, des de les nou a les 13 hores.

Luca de Tena es a Praga...

Niça, 13. — Acompanyat del millor amic americà James Hallidip, ha arribat a aquesta ciutat l'aviador Owen Oathard, el qual ha declarat als periodistes que el seu viatge a Trecoslovàquia havia tingut la finalitat de traslladar de Roma a Trecoslovàquia dues personalitats monarquiques espanyoles, el senyor Urquhart i l'ex-marquès de Luca de Tena, ex-director del periòdic "A B C".

La policia serà dotada de tots els elements necessaris

El nou Comissari general d'Ordre Públic, senyor Gómez García, ha parlat aquest matí breument amb els periodistes, als quals ha donat compte de la sortida de les dues columnes d'assalt vers el front d'Aragó.

També ha manifestat que tenia en estudi diverses millores respecte a l'organització de la Comissaria general, a la qual pensava dotar de tots els elements necessaris perquè es doni el màxim de rendiment, pel qual objecte també es pensava fer una nova distribució del treball.

El Govern espanyol ha aixecat l'embargament sobre els avions alemanys

Berlin, 13. — Un comunicat oficial confirma que el Govern espanyol ha aixecat l'embargament sobre els avions alemanys, incautats recentment.

L'ambaixador de l'Argentina està ben bo

Baiona, 13. — Notícies de font segura ens permeten afirmar que el senyor García Mansilla, ambaixador de l'Argentina a Madrid, es troba actualment a Zarauz. Amistosament invitat per l'ambaixador de França a Madrid per a embarcar en un vaixell de guerra francès cap a San Juan de Luz, el senyor García Mansilla, després d'agrair vivament la invitació, refusà sortir de Zarauz, on es troba en perfecte estat de salut.

El ras Seyum se'n va a viure a Asmara

Roma, 13. — Comunicuen d'Addis Abeba que el virrei ha decretat la confiscació a benefici públic de tots els béns de Blattenno Guetta Herrouy, ex-ministre d'Afers Estrangers del Negus. També diuen d'Addis Abeba que el ras Seyum, que visità el mariscal Graziani, partirà en data pròxima a Asmara, on s'establirà definitivament.

Es prepara una sublevació a Mèxic?

Mèxic, 13. — Hom ha tramés a l'Estat de Puebla quatre batallons d'Infanteria i dos de cavalleria. Es suposa que aquest moviment de tropes és degut a una denuncia d'un mestre d'escola de Puebla, el qual ha assegurat al Govern que estan a punt de sublevar-se deu mil homes armats.

No se sap res encara del diputat Sunyol i Garriga i del nostre company P. Ventura i Virgili

Malgrat les contínues gestions portades a cap per tal d'esbrinar el parador del diputat a les Corts de la República i bon amic nostre, Josep Sunyol i del nostre estimat company, redactor d'ULTIMA HORA, Ventura Virgili, que l'acompanyava, a l'hora de tancar aquesta edició no es té la més petita notícia d'ells i de l'estat en què es troben. No cal dir que quan ferveix el nostre desig de que ambdós es trobin ben aviat entre nosaltres.

Creació del Comitè d'Autotransport

El presidirà el conseller d'Obres Públiques i en formaran part tècnics i representants de les centrals sindicals obreres

ció dels serveis d'Autotransport, per la conveniència d'unificar l'ordenament que aquest tingui la màxima eficàcia, principalment en tot allò que es refereix a transports de Guerra, Sanitaris, Industrials i d'Abasteciments, aconsellen la creació d'un Comitè d'Autotransport que, enllaçant amb els altres Departaments a que afecta el servei i amb les representacions tècniques i sindicals precisas, reculli i articuli totes les funcions que actualment es troben disperses.

A tal fi, d'acord amb el Consell Executiu i a proposta del conseller d'Obres Públiques.

DECRET.

Primer. Es crea, amb jurisdicció a tot Catalunya, el Comitè d'Autotransport.

Segon. Serà funció d'aquest organisme la recollida, control, distribució i recuperació dels motors mecànics i de tots els serveis annexos generals.

Resten exceptuats els vehicles mecànics que necessiti el Govern de la Generalitat per als seus serveis.

Tercer. Formaran part d'aquest Comitè, com a president amb facultat de delegar, el conseller d'Obres Públiques; pel mateix Departament, l'enginyer Pau Novell i Solonchi; pel Departament d'Economia i Serveis Públics, l'enginyer Francesc Bonet i Ayet; pel Departament de Finances, Alfred Rogado; pel Sindicat de Transports de la C. N. T., Vicenç Pérez i Josep Filó i Sarro; i pel Sindicat de Transports de la U. G. T., Rafael Morela Planes.

Quart. Per a millor eficàcia de les seves tasques, aquest Comitè podrà nomenar les delegacions a les Comarques que cregui necessàries.

Barcelona, 10 d'agost del 1936.

El President de la Generalitat, Lluís Companys i Jover.

Es concedida una moratòria de sis mesos per al pagament d'interessos i amortitzacions de capital de's préstecs hipotecaris

ELS INTERESSOS SERAN, COM A MAXIM, DEL QUATRE PER CENT

La realitat imposa establir una normativa jurídica que reculli la multiplicació d'aspectes que ofereix el problema dels arrendaments. És necessari que aquestes mesures nascudes de la situació econòmica-social del nostre territori no recaiguin exclusivament damunt una classe social i, en aquest sentit, és convenient establir una moratòria en relació als pagaments d'interessos i amortitzacions de capital dels préstecs hipotecaris, i una reducció dels interessos mentre s'estudia una regulació definitiva que vingui a alleugerir les càrregues que pesen sobre la propietat.

Per tant, a proposta del conseller de Justícia i Dret i d'acord amb el Consell.

DECRET.

Article 1r.—Es concedeix una moratòria de sis mesos pel pagament dels interessos i amortitzacions de capital derivats de préstecs amb garantia hipotecària sobre béns immobles.

Article 2n.—Mentre duri la moratòria restarà en suspens l'exercici de l'acció hipotecària i, per conseqüència, el procediment judicial sumari establert en l'article 131 de la Llei Hipotecària i els judicis executius sobre béns immobles.

Article 3r.—Es procedirà a judicis executius en curs a què fa referència l'article anterior restant en suspens en el tràmit en què es

Una subscripció per a les víctimes de la revolució, entre el veïnat del Districte V

Per iniciativa del conseller delegat del districte cinquè s'ha obert una subscripció de caràcter ornamental entre els veïns del districte, a favor de les víctimes caigudes en defensa de Catalunya i la República. De la recaptació de quantitats tindrà cura la Conselleria Delegada del districte, amb la cooperació dels delegats de barri.

Passen a dependre de la Generalitat totes les presons existents en territori català

El Govern de la Generalitat de Catalunya, portat de la nova realitat social que ha sorgit a conseqüència dels fets del dia 19 de juliol propassat, ha d'adaptar l'estructura de les institucions tradicionals per a donar-los l'esperit adequat al nou ordre jurídic.

Entre les institucions tradicionals que desperten en la consciència popular el viu record de sofriments i persecucions, es troben, en primer terme, les presons que han estat utilitzades no per a la regeneració dels delinqüents, sinó per a conciliar el seu esperit i per a realitzar una acció política que ofegui el profund sentit de llibertat de les classes proletàries.

Per això és convenient i necessari procedir a la incautació de totes les presons que es troben en territori català, màxim si tenim en compte que es tracta d'un servei transpassat a la Generalitat per Decret de l'11 de maig del 1934, i que solament estava pendent de valoració. A més, en les circumstàncies actuals el Govern necessita concentrar tots els recursos de poder per a dirigir la seva acció i per anular

El que diuen

ELS DIARIS

AVUI

Ordenem la Revolució!

LA HUMANITAT publica, sota aquest títol, un interessant article editorial:

«Als fronts continua la guerra civil. Les heroiques milícies populars, al costat de la força pública i les tropes lleials, guanyen cada dia posicions per a la República. Pas a pas, el feixisme insurrecte serà inexorablement esclafat. La victòria del poble, de transcendència històrica, marcarà nous rumbos a la història d'Europa.»

Hem dit i repetim i no ens cansarem d'insistir-hi que el ciutadà digne, que el fill del poble amb consciència del seu deure, només pot escollir tres llocs en la lluita contra la reacció. La línia de foc, la milícia cívica organitzada i responsable, o el treball. El que no sigui en algun d'aquests tres llocs, o és un covard o és un malvat.

Cal insistir en això. Clavar al pensament i a la consciència del poble aquesta convicció. Malfieu de l'element incontrolat, de l'iniciador d'actes delictuosos, del planejador de saques o pillatges, de l'inspirador de venjances. Malfieu d'ell! És un contrarevolucionari i pot ésser un agent provocador.

Allà on hi ha un Govern del poble com el de la Generalitat, una policia responsable, unes milícies cíviques organitzades, no és tolerable que ningú executi iniciatives irresponsables ni es prengui la justícia per la seva mà.

Els moviments revolucionaris es consoliden, després de la victòria, a base d'aquests dos elements: organització i disciplina. Una mala organització, una falta d'ordre i d'unitat en els organismes de la Revolució, pot portar al fracàs. Una manca de disciplina i de sometiment absolut de tothom a les consignes responsables i avalades, condueix al desprestigi.

Consolidem la Revolució! Destruïm inexorablement qualsevol focus de desordre o d'indisciplina! Acabem amb tot acte de pillatge i amb tota venjança personal! Els fills del poble no han mort, ni morin, perquè sigui satisfeta la baixa passió de ningú, sinó per crear un ordre nou i just, una ciutadania digna, un poble organitzat, una justícia millor, un sentiment d'humanitat i de fraternitat!

Ciutadans, milicians, homes lliures, treballadors, consolidem la Revolució, ordenem-la!

"Les aptituds creadores de Catalunya"

LA PUBLICITAT s'ocupa del desenvolupament econòmic de Catalunya: «Amb la creació del Consell d'Economia, al cap de tres setmanes de plantejada la revolució inaugura la seva etapa constructiva, la seva missió creadora. Hem parlat moltes vegades de les aptituds creadores de Catalunya, de les seves reserves d'originalitat, i no ho podem en va. És ara, quan

la revolució comença d'organitzar la victòria, que hem de demostrar amb els fets que tenim aquestes aptituds salvadores. Els homes de les organitzacions obreres s'han batut admirablement als carrers i s'hi baten al camp de batalla; ara es disposen a batres amb la mateixa fe per l'obra de la pau interior, de l'ordre econòmic, del progrés i el benestar general»

"Els rebels van cedint les posicions"

LA VEU DE CATALUNYA observa que els rebels es retiren, cedeixen les posicions al mateix a l'Aragó que a Castella, el Nord i Andalusia. L'avanç constant de les nostres forces obliga els sediciosos a cercar posicions que els permetin la fugida, i que és cert el que afirmem, ho pot comprovar tot aquell que vulgui molestiar-se a consultar la carta geogràfica d'Espanya.»

Més avall diu: «Succedirà, però, que al final — un final no massa llunyà — cap dels facciosos no podrà fugir; els tentacles del nostre exercit popular es tanquen, i, aleshores, quan hagin seguit el camí que la Justícia ha reservat a Godall i Burriel, aleshores ni seran mereixedors d'una mirada de pietat.»

"L'objectiu de Catalunya ha d'ésser Saragossa"

TREBALL remarca que l'objectiu de Catalunya ha d'ésser Saragossa: «Els facciosos — diu — troben que el cercle de ferro va estretant-se i reculen per fer-se forts a Saragossa, que ha estat sempre considerada la plaça més forta de l'exèrcit espanyol. L'enemic sap el que valdria que Saragossa li fos presa. Les bandes de requetés són cridades per defensar-la.»

Les forces que el feixisme disposa encara a la província de Navarra són concentrades a la capital assetjada. Ells ho posen tot per mantenir-se a Saragossa on impelen pel terror. Catalunya ha de concentrar també les seves forces per organitzar ràpidament la presa d'aquella capital. El triomf sobre Saragossa fóra l'inici de la desbandada feixista general.

Comissió de la Indústria de Guerra

Solament amb la seva autorització es podran fabricar armes i material de guerra

El President de la Generalitat, a proposta dels respectius consellers del seu govern, ha dictat diverses disposicions de gran interès per a l'endegament de les indústries de guerra, que comença la seva actuació amb una forta embranzida.

Heus aquí la para dispositiva dels decrets signats ahir pel President de Catalunya:

NOMENAMENT DE LA COMISSIÓ
Són nomenats membres de la Comissió de la Indústria de Guerra, les persones que a continuació s'indiquen: Coronel Ricard Giménez i Barja, comandant Miquel Ramínez de Cartagena i capità Lluís Arizon i Mejia, representants del conseller de Defensa; Francesc Sales i Serra, Joan Deulofeu i Arquer i Eugeni Vallespí i Isla, representants del conseller d'Economia i Serveis Públics; Ferran Culió i Canals, representant del conseller de Finances; i comandant Alfred San Juan i Colomer, representant del conseller de Governació.

ES PROHIBEIX LA FABRICACIÓ D'ARMES QUE NO SIGUI EXPRESSAMENT AUTORIZADA PER LA COMISSIÓ

Primer. — Queda terminantment prohibida la fabricació d'armament i de tota classe de material de guerra sense autorització expressa de la Comissió de la Indústria de Guerra creada a la Conselleria d'Economia i Serveis Públics de la Generalitat de Catalunya.

Segon. — Són objecte de les màximes sancions els industrials o particulars que es dediquin o intentin dedicar-se a la fabricació d'aquells materials sense comptar amb l'autorització esmentada.

INCAUTACIONS
Quedem incautats, a partir d'aquesta data, els arxius, biblioteques,

fitxers i tota altra documentació que el conseller d'Economia i Serveis Públics requeri necessària, de les entitats següents: Comitè Industrial Coloner, Comitè Industrial Seder, Foment del Treball Nacional, Institut Agrícola Català de Sant Isidre, i Centre Coloner de Barcelona.

El conseller d'Economia i Serveis Públics està facultat per designar en cada cas la persona que en nom de la Generalitat es farà càrrec dels arxius o altra documentació de forma que aquest servei es realitzi de la manera més ordenada i eficaç.

LES DELEGACIONS COMARCALS
Article únic. — Les delegacions d'Indústria de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona de la Generalitat de Catalunya dependran a través del Comitè Permanent d'Indústria, únicament i exclusivament del conseller d'Economia i Serveis Públics.

HA ESTAT CONSTITUÏDA LA COMISSIÓ DE LA INDÚSTRIA DE GUERRA
La Comissió de la Indústria de Guerra ha celebrat la reunió de constitució sota la presidència del conseller d'Economia senyor Josep Terradellas. En aquesta reunió han pres possessió del càrrec els delegats que tenen representació en la dita Comissió. Cada membre ha exposat el seu criteri sobre el ritme i orientació que té i ha de tenir la producció i reparació de l'armament i la fabricació de municions i altre material de guerra. Tots els reunits varen constatar els excel·lents resultats que han donat les disposicions que en un principi es varen dictar per la Conselleria d'Economia en ordre a les activitats de les indústries químiques i mecàniques.

Els "camises verdes" i els "camises blaves" es barallen
El Caire, 13. — Els camises blaves tingueren una topada amb els "camises verdes" a Damanih. Resulta un mort i diversos ferits, vuit d'ells molt greus. Els camises blaves és l'organització jove de la dretes i els camises verdes és una organització nacionalista rival. Aquestes últimes havien estat acusades pel President del Consell d'estar a sou d'una potència estrangera.

La policia s'ha incautat de documents al domicili dels camises verdes.

AL FRONT DE SOMOSIERRA

Un altre hospital de sang bombardejat

A BURGOS! A BURGOS!

Angel de Guzmán escriu a «La Libertad» aquesta crònica, tramessa des del front de Somosierra:

«Se esperan órdenes superiores. El día, por tanto, va siendo de una positividad completa. De otras fevales, de provincias, llegan buenas noticias. Los milicianos siguen los incidentes de la lucha en todos los sectores de la Península con verdadera, con insustentado interés. Ellos, en su mayoría gente preparada en las luchas sociales, saben lo que supone y lo que representa el triunfo total, ese triunfo que todos vemos llegar a pasos de gigante. Y por esto, por asegurar el bien común que nos libre de quienes soñan con mantener privilegios feudales a costa del proletariado, empuñan el fusil con el mismo entusiasmo que antes aceptaban una controversia para convencer al equivocados de su error y de lo absurdo de sus pretensiones. La misión de un bohemio poco recomendable, no olvidemos que estamos en agosto, pierde de pronto su quietud, su tranquilidad. Sobre las nubes y media dejan oír su voz los cañones del enemigo. Disparan una y otra vez sobre nuestras posiciones, y sobre un pueblo. El ruido es ensordecedor. Contamos los aviones, los tanques de veinte. Desde donde nosotros nos encontramos vemos la deficiente puntería de los sediciosos. Nos alegramos de ello. Que signen, que signen así! Un miliciano comenta: —Qué mal tiran. Con militares como éstos estaba lista España en caso de guerra.»

Quando m'heu de esperar rectifican el tiro. Disparan sobre el pueblo. Un pueblo en el que sólo hay casas destruidas y un hospital de sangre. Nos acercamos al lugar del museo todo lo posible. Y vemos...

FETS INHUMANES
Un hospital de sangre bombardeado por el enemigo, que, viendo su derrota cada vez más clara, no duda en apelar a procedimientos así. El suceso no es nuevo en esta guerra. Se ha repetido una y cien veces. Los hospitales de sangre son el objetivo de los sublevados. En el bombardeo de hoy no hubo víctimas que lamentar. Fue evacuado el inmueble con las precauciones consiguientes. Sin embargo, el salvajismo más reprochable se manifestó en forma que no deja lugar a dudas sobre la moral y sensibilibidad de quien así procede.

VÍCTIMES DE LAS CANONADES
Tres, cuatro, tal vez cinco cañonazos van a caer al río. Las explosiones levantan torres de agua. Más que un bombardeo terrestre parece que un combate naval. Las víctimas de todo son los pobres peces. Después de cada explosión se ven flotar miles de estos animalitos. Un soldado de Aviación exclama: —Buena caza. A canastos los vamos a coger.

Y así se hace. La pesca ha sido formidable. Para esto, sólo para esto han servido los cañonazos de los facciosos. Congratulémonos con su mala puntería.

SENSE NOVETAT EN EL FRONT
Cesa el cañoneo. Subimos a las avanzadas. La tranquilidad es completa. No pasa lo que se dice absolutamente nada. Los muchachos, bien parapetados, esperan órdenes.

La guerra, para los que desearían luchar continuamente les va resultando un poco pesada. Un miliciano

que viste un «mono» azul adornado con estrellas rojas nos dice: —Hace dos días que no disparo un solo tiro. Esto no es serio en una guerra.

La observación motiva diversos comentarios. El buen humor impera entre nuestros valientes. Un avión nuestro, volando relativamente bajo, hace su aparición. Va hacia los sediciosos. Con unos prismáticos de campaña vemos perfectamente todos sus movimientos. El aparato va bien informado, pues deja caer dos bombas con una precisión matemática encima de donde se encuentra el enemigo. Con los prismáticos, por entre la polvareda levantada con las explosiones, vemos salir hombres que corren desparavidos. Los tiros de nuestra aviación no pueden ser mejores.

REPARTIMENT DE DONATIS
Hace días dijimos que en el frente de Somosierra se había recibido un donativo de 48.000 pesetas con destino a los bravos milicianos que combaten aquí. Dicha cantidad, después de acordar los interesados la forma de su distribución, les ha sido entregada hoy. El reparto ha sido lento. Al percibir la cantidad que a cada uno le correspondía, estampaba su firma al pie del recibo. Un camarada nos asegura:

—El enemigo ha bombardeado hoy porque nos tiene envidia. A nosotros no nos falta de nada; ya, ni dinero.

TÁCTICA
El día, como ya decimos, exceptuando el bombardeo, va terminando sin novedad. Al parecer, se esperan disposiciones de la Superintendencia. Los acontecimientos nos aseguran que no han de tardar en producirse; pero, de momento, se impone la espera, un compás de espera.

UNA VISITA
Cerca de las seis de la tarde visité el frente el teniente coronel Barceló, acompañado por otros elementos que integran la organización oficial de las milicias. Francisco Galán les acompañó en su visita a los parapetos, quedando todos altamente satisfechos de la perfecta organización observada.

LES DONES AL FRONT
La labor que vienen realizando las heroicas milicianas en el frente de combate es admirable, desde todos los puntos de vista. Lo mismo empuñan un fusil y hacen las guardias reglamentarias como los milicianos, que, en los momentos que se encuentran francas de servicio, condicionan las provisiones, y cuidan del aseo general, lavando la ropa y repasándola. Su labor no puede ser, por tanto, más digna de aplausos.

GENEROSITAT
Lo hemos observado repetidas veces. Cuando los campesinos de los pueblos inmediatos bajan al cuartel general en busca de comida, siempre, en toda ocasión, encuentran al miliciano generoso que prefiere desprenderse de sus viandas antes de permitir que el hambre vaya con ellas. Así son y así se nos presentan los milicianos que ocultan tanto valor y entusiasmo defiendo la causa de la libertad.

SERVEI DE CORREUS
El servicio de Correos está perfectamente atendido. Los compa-

ros de aquel Sindicato encargados por el Gobierno de cumplir dicha misión, llegan con sus tarjetas de campaña a los puntos de mayor peligro. Todos los milicianos pueden, por tanto, gracias a la labor de estos excelentes funcionarios, escribir a sus respectivos familiares. Bien por los de Correos.

ELS PERMISOS PER A TORNAR A MADRID
Raro, rarísimo, es el día en el que no marcha con permiso para pasar unos días en Madrid un grupo de milicianos. Y, caso curioso, absolutamente significativo: todos, absolutamente todos, regresan voluntariamente en el día que anuncian el solicitar la autorización.

¡Ah, si los rebeldes hiciesen lo mismo con muchos de sus hombres!

BURGOS
En repetidas ocasiones hemos oído decir a los milicianos:

—Cuando lleguemos a Burgos haremos tal o cual cosa.

Y esta es, en verdad, la obsesión de todo luchador: llegar a Burgos. Saben los milicianos que la entrada en Burgos, que no está lejana, representa el triunfo total de nuestra causa, la causa del pueblo. Y en Burgos, donde los rebeldes han constituido una Junta llamada de Defensa, entrarán nuestros alientes camaradas a los que de una música poco agradable para quienes se alzarán en armas contra su propio pueblo.

En el frente de Somosierra, en 11-8-1936.

Hom utilitzava indegudament retòls de l'Ajuntament per a alguns automòbils

Havent-se comprovat per l'Ajuntament de Barcelona alguns abusos en la utilització indeguda dels retòls d'Ajuntament de Barcelona. — Serveis Municipals, en alguns automòbils no destinats als esmentats Serveis, ha estat acordat fer públic que no té cap validesa oficial l'estentació dels retòls esmentats, en els seus dits cotxes, i que per tant només tenen caràcter oficial els automòbils que circulen amb un cartell signat pel conseller-regidor del qual depengui el servei que hagi de complir-se, cartell que també anirà degudament segellat. Aquestes mesures començaran a aplicar-se demà divendres.

Els feixistes mexicans també es recolzen en els catòlics

Méxic, 13. — Les autoritats prevenint l'expulsió de l'esposa del general Nicolau Rodríguez, cap de les camises daurades, expulsat ahir de Méxic. La senyora Leonor Gutiérrez de Rodríguez ha declarat que continua l'obra del seu marit i havia organitzat ja grups de dones nacionalistes.

Al mateix temps les autoritats han procedit a la detenció d'algunes persones al domicili de les quals la policia s'encanta de cartes dirigides a entitats dels Estats Units, demanant-los diner i armes. Les autoritats detingueren a Juárez, a la frontera americana, una important quantitat d'armes i municions de contraban.

LA CIUTAT MARXA

ELS ESTUDIANTS DE L'ESCOLA NORMAL DE LA GENERALITAT

Els companys que han pres possessió accidentalment dels càrrecs directius d'aquesta Associació s'adreçen a tots els companys alumnes i ex-alumnes per a fer-los present la seva situació en les circumstàncies actuals.

La nostra secció escolar, adherida a la F. N. E. C. (U. G. T.), ha esdevingut l'organisme sindical representatiu dins l'organització federal dels interessos de l'alumnat d'aquesta institució docent. D'aquesta manera passen a integrar els nostres escolars la magna organització revolucionària de l'obrerisme triomfant.

Resten, doncs, al marge d'aquest moviment els nostres companys ex-alumnes. Ells, però, tenen el seu lloc en aquestes hores a les organitzacions sindicals de la seva especialització.

Cal que siguin conscients d'allò que els demana el moviment que viu el nostre poble.

Companys ex-alumnes, al pavelló de la F. N. E. C. (Universitat de Barcelona), us facilitarem la informació que calgui. Adreueu-vos a Secció Escola Normal, d'onze a una, i de set a nou del vespre.

ELS AGENTS DE PUBLICITAT PERTANYENTS A LA C. N. T.

El Sindicat Unió de Professions Lliberals (C. N. T.), Secció Agents Tècnics Professionals de Publicitat, té, tal com ja es va anunciar, les seves oficines instal·lades a la Plaça de Catalunya, núm. 4, pral., on totes les tardes de cinc a set, el Comitè rep gustosament tots els companys, i se li pot fer tota mena de consultes relacionades amb l'esmentada professió.

Al mateix temps fa constar que gran nombre de companys, que d'any es dediquen a la publicitat i enquadrats abans en altres organitzacions ens presten llur col·laboració per creure que és precisament en la C. N. T. on millor i d'una manera completament apolítica podran dignament defensar els seus interessos.

FIXEU-VOS EN ELS DECRETES I CONSIGNES DEL COMITÈ DE PROVEÏMENTS, EMPLEATS D'ULTRAMARINS I QUEVIURES!

La Federació d'Ultramarins, Queviures i Similars, notifica a les entitats federades haver instal·lat les seves Oficines a l'estatge que provisionalment ocupen les del Cercle d'Ultramarins, Banys Nous, 2, primer.

Així mateix fa avinent al cos federatiu que en totes les seves activitats comercials es fixin atentament en els Decrets de la Generalitat i consignes dels Comitès de Milícies i Proveïments que fan referència a aspectes interns de la nostra vida comercial.

Fruct d'aquests Decrets i consignes és la resolució dels valors-papemodra, bonari de vendes i crèdits comercials, tots resolts satisfactoriament perquè la vida comercial no resti interrompuda ni trasbalsada.

COM HAURAN DE COBRAR ELS HORARIS ELS METGES DE LES MUTUALITATS, ENTITATS D'ASSURANÇA, ETC.

Es fa avinent a tots els companys que presten servei en Mutualitats Mèdiques, Entitats d'Assurança social, i a l'Accidents del Treball, que per acord del Comitè de Control del Sindicat i Col·legi de Metges de Catalunya, els companys d'aquestes Entitats no podran d'ara endavant cobrar els horaris directament de l'Entitat, sinó que aquestes entitats vindran obligades a liquidar els horaris als metges per mitjà de la Caixa de Previsió i Crèdit del Sindicat de Metges de Catalunya.

PER ALS JARDINERS MUNICIPALS
Es fa avinent a tots els companys jardiners que encara no tinguin la credencial de la plantilla de Funcionari Municipal, que passin pel Nomenclator Central, divendres, dia 14, a les dotze del migdia.

Queden exceptuats de passar a recollir aquest document, els companys recentment ingressats.

UN CURSET D'INFERMERES
Divendres començaran els cursos d'infermeres. El cursador és integrat pels doctors Girona, Argemí, Tries i Maxencs, Verdaguier, Blay, Massons, Vinyes, Pluach, Fretó, Lloer i d'altres. De moment es comencen quatre cursos, i la setmana propera començaran d'altres. Les senyorettes inscrites poden passar a informar-se per les nostres oficines, de quatre a vuit del vespre, a la següent adreça: Consell de Cent, 331, entresol, segona porta.

UNA NOTA DEL SINDICAT D'AUXILIARIS DE FARMÀCIA (U. G. T.)
El Comitè Sanitari afecta a les Milícies Antifeixistes de Catalunya, d'acord amb el Comitè del Col·legi d'Auxiliars de Farmàcia i Laboratori de Catalunya i Sindicat d'Auxiliars i Treballadors de Farmàcia i Laboratori de Catalunya (U. G. T.), recorda a tots els espatrons l'obligació que tenen d'augmentar a partir del primer d'agost del corrent any tots els sous legals dels Auxiliars de Farmàcia i Laboratori Annexos, el 15 per cent sobre els esmentats sous.

Es fa present que aquest augment és sobre els sous que estaven vigents i es pagaven segons les normes del Decret del 29 d'agost del 1934, aprovat per la Generalitat de Catalunya.

També recordem la necessitat que en un termini no superior a vuit dies normalment els torns de treball d'acord amb la jornada de 40 hores setmanals en el ben entès que la jornada de treball diària no pot ésser superior a set hores.

Per al compliment d'això disposat, trametran tots els establiments una relació detallada amb els noms, edat, càrrec que ocupa i sou que percebien el 31 de juliol, així com una relació de les hores de treball que estableixin, al Comitè Sanitari de les Milícies Antifeixistes de Catalunya i al Sindicat General d'Auxiliars i Treballadors de Farmàcia i Laboratori de Catalunya (U. G. T.), Passatge del Crèdit, 2, principal.

A TOTS ELS VIATJANTS, CORREDORS I REPRESENTANTS

Es prega a tots els companys viatjants, corredors i representants que hagin ingressat sota el C. A. D. C. I., que passin per la Secretaria del seu Gremi, per assabentar-los dels drets que tenen.

Igual es recomana que passin per la mateixa Secretaria, els qui van ésser baixa temporal.

LES NOVES COMISSIONS DELEGADES A LES FACULTATS QUE HA NOMENAT LA F. N. E. C. (U. G. T.)

El Consell Executiu de la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya (U. G. T.), en ús de les seves atribucions nomenarà Comissions Delegades a totes les Facultats i Escoles adherides.

Liurs funcions seran: Primera. — Incautar-se dels locals, efectes i documentació de les Institucions escolars d'aquells centres. Segona. Investigar i presentar els comptes de les Associacions respectives i llur liquidació. Tercera. Tramitar els afers administratius que puguin sorgir fins a la definitiva reorganització.

Han estat nomenades les Comissions Delegades a les Facultats i Escoles que a continuació es detallen: Facultat de Dret: Penades, Ruiz, Torres, Pages.

Facultat de Filosofia i Lletres i Pedagogia: Pérez Enciso, Gall, Fey.

Facultat de Medicina: Valls, Estapé, Rocamora, Lamotte de Grignon, Miret.

Facultat de Ciències: Marc, Sales, Ricós, Ferrer.

Escola Normal de la Generalitat: Brugués, A. Costa.

Escola de Belles Arts: Escriu, Badia, Gudel.

Escola d'Apelladors: Duval, Obradors.

Teatre Universitari: El Comissari de Cultura de la F. N. E. C. (U. G. T.), company Macià Sugranyes.

Cinema Universitari: J. Bosc.

A mesura que es vagin constituint es faran públics els noms dels companys delegats a les Facultats i Escoles que manquen.

SINDICAT DEL VESTIT (U. G. T.), SECCIÓ DE CONFECIÓ, CORTERIA I CAMISERIES
(Carme, 20, primer.)

Hom convoca per a demà, dia 14, tots els obrers i obreres d'aquests rams, a l'Assemblea general extraordinària, que tindrà lloc a les set del vespre, a l'estatge social.

Hom prega l'assistència de tots els companys afectats per tractar-se d'assumptes de gran importància per als interessos d'aquests companys.

SINDICAT DE REBOSTERS I AUXILIARIS DE LA F. O. S. I. G. (U. G. T.)

Aquest sindicat posa a concòrdia dels seus afiliats que han quedat novament obertes les seves oficines al local social, Rambla del Centre, 30, F. O. S. I. G.

La Secretaria general, als efectes sindicals, estarà oberta des d'avui, cada tarda, de quatre a sis, els dies feiners.

El despatx d'assumptes referents a la Borsa de Treball, podrà fer-se també al mateix local, cada dia feiner, d'onze a 1 i de quatre a sis de la tarda.

ELS ASPIRANTS AL MAGISTERI
La Secció d'Aspirants al Magisteri oficial de la F. T. U. (U. G. T.), prega tots els individus inscrits a l'esmentada Secció, que passin per l'Ateneu Enciclopèdic Popular, Carme, 30, de cinc a set del vespre, on se'ls comunicarà un acord de molt interès per a tots els inscrits.

INGRES A LA U. G. T.
En Assemblea general extraordinària, la Unió Professional de Dependents i Empleats de Comerç, acordà per aclamació, el seu ingress a la Unió General de Treballadors, i s'aprova, entusiàsticament, tota la gestió del Consell directiu encaminada a l'adhesió a la U. G. T.

Aquest Consell directiu recorda als seus associats l'obligació que tenen de treure el carnet sindical corresponent, i els prega que passin per la Secretaria d'aquesta Entitat (Ciutat, núm. 30, de cinc a set del vespre, on se'ls comunicarà un acord de molt interès per a tots els inscrits.

ALS EMPLEATS DE LA GENERALITAT I DE L'AJUNTAMENT
Es convoca a tots els militants del Partit Socialista Unificat de Catalunya que treballin en l'Ajuntament i Generalitat a una reunió que tindrà lloc al local del Partit, Cercle Esportiu, Passeig de Gràcia, 38, dilluns vinent, a les quatre de la tarda, per a la constitució del Grup Sindicalista, ensenys que per fixar la nostra línia a seguir.

ASSOCIACIÓ MUSICAL HISPÀNICA (U. G. T.)
Es posa a començament de tots els associats, que tots els companys que estaven contractats per a la Festa Major de Gràcia, i estan en atur forçat, que passin per Secretaria en el terme de vuit dies, per tal d'anotar-los i controlar-los per abonar els jornals.

REUNIO DE MUSICS
El Comitè permanent de l'Associació Musical Hispànica (U. G. T.) posa a començament dels seus associats que el proper dia 16 d'agost celebraran l'Assemblea general extraordinària, a les deu del matí al Teatre Romea, carrer de l'Hospital.

Degut a la importància d'assumptes a tractar, prega l'assistència i puntualitat de tots els associats.

Llegiu ULTIMA HORA
El diari popular del vespre

Anit, davant de Governació...

Lliurament dels dos camions, arribats ahir a la nit, tramesos pel Front Popular Francès i el periòdic "Vendredi". Foren portadors de 65.000 francs de queviures, a més dels dos camions, un dels quals va destinat a Madrid (F. Agulló)

PELICULES

SOTA EL NOU ORDRE REVOLUCIONARI

El projecte de socialització de les sales de cinema aprovat en assemblea pels treballadors de l'espectacle

«Artículo 1.º Los salarios serán uniformes para todas las características de trabajo de las ramas de la industria cinematográfica.

Art. 2.º Los ingresos obtenidos en todos los locales de Barcelona y su radio se ingresarán diariamente en la caja del Comité Económico q se denominará Comité Económico de Cines en Explotación.

Art. 3.º Los pagos los verificará el Comité Económico en su domicilio social, un día por semana, anunciando el día y las horas en que se verificarán dichos pagos por medio de pasquines en los locales y en la ventanilla de pagos de la Sección correspondiente.

Art. 4.º Los beneficios obtenidos en la semana se dividirán entre el total de tantos por ciento correspondientes a todos los trabajadores encuadrados en los lugares de trabajo, y el coeficiente que resulte se multiplicará por cada uno tanto por ciento y el resultado de esta operación será el semanal que ha correspondido a cada trabajador.

Art. 5.º El Sindicato se ocupará en cada local como un trabajador de plantilla con igual tanto por ciento que el más elevado que haya en el local.

Art. 6.º Los suplentes de todas las características de trabajo cobrarán en cada local donde presten su trabajo, de acuerdo con el número de horas realizado y sin rebasar la cifra tope de treinta y seis horas semanales. El coeficiente a aplicar será el mismo que el obtenido para los efectivos.

Art. 7.º Las diferentes características de trabajo tendrán el siguiente porcentaje:

Sindicato, 100 por ciento.
Operadores, 100 por ciento.
Taquillas, 90 por ciento.
Suplente de taquilla, 50 por ciento.
Water, 65 por ciento.
Suplente de water, 33 por ciento.
Ciclista, 90 por ciento.
Suplente de ciclista, 45 por ciento.
Conserjes, 80 por ciento.
Serenos, 95 por ciento.
Acomodadores, 90 por ciento.
Porteros, 90 por ciento.
Limpieza, 50 por ciento.
Electricistas, 100 por ciento.
Suplente electricista, 50 por ciento.
Electricista de tres locales, 100 por ciento.
Suplente electricista de tres locales, 100 por ciento.
Músicos (18 por cada cine), cada músico, 100 por ciento.
Orquesta turnante de 18 músicos, cada músico, 100 por ciento.
Maestros, sels efectivos y un suplente, cada maestro, 100 por ciento.

Dos números de variedades en los locales, cada uno, 100 por ciento.

Dos tramoyistas y un suplente por local, cada uno, 100 por ciento.

Autores, el 1 por ciento del ingreso bruto de taquilla por local.

Art. 8.º El acoplamiento de los trabajadores de todas las características de trabajo en todos los cines será el siguiente:

Operadores, 3 por cabina.
Taquilla, 1 y medio por local.
Water, 1 y medio por local.
Ciclista, 1 y medio por local.
Conserje, 2 por local.
Serenos, 2 por local.
Porteros y acomodadores, los que haya en la actualidad, más dos turnantes fijos por local.
Limpieza, las que haya en la actualidad.
Electricista de locales especiales, 1 y medio por local.
Electricista para tres locales, el 33 por ciento por local.
Suplente electricista para tres locales, la misma clasificación.
Músicos, 18 por orquesta en sels locales.

Maestro, uno por orquesta en sels locales.

Orquesta y director turnantes para los seis locales.

Variedades, dos números en dos locales.

Tramoyistas, dos y un suplente por local en dos locales.

Art. 9.º Los empresarios quedan incorporados a los locales como un trabajador más de plantilla, con el 200 por ciento de porcentaje. No tendrán autoridad sobre el personal y estarán en relación directa con el Comité Económico. El Comité escuchará aquellas iniciativas de los empresarios que tiendan a beneficiar el sistema de socialización establecido.

Art. 10. La apertura y terminación del espectáculo en todos los salones de cine de Barcelona y su radio será uniforme. En los meses de junio, julio y agosto se empezará a las cuatro de la tarde y se terminará a la una de la madrugada; en los demás meses del año se empezará a las tres y media y se terminará a las doce y media. La taquilla se abrirá un cuarto de hora antes de empezar el espectáculo y se cerrará en verano a las once y en invierno a las once y media.

Art. 11. La jornada de trabajo para cines será de cinco a diez con excepción de las mujeres de limpieza que trabajarán cuatro horas diarias y tendrán una fiesta semanal.

Art. 12. Cada local tendrá su plantilla completa, sus titulares serán inamovibles como no sea por permuta voluntaria y de acuerdo con el Comité Sindical de su respectiva Sección.

(L'article 13 fa referència als manaments comesos i a llurs sancions i el 14 al personal de teatre enquadrat sindicalment en la secció de Cines, Teatres i Concerts. Els articles 15, 16 i 17 creen el subelí permanent per malaltia, invalidesa, vellesa i atur forçós i la instal·lació d'una clínica i un Grup Escolar.)

Art. 18. Se rebajará considerablemente el alquiler de todos los locales de cine de Barcelona y su radio.

El Gobierno de la Generalidad de Cataluña regulará estos alquileres.

Art. 19. A excepción de los impuestos de beneficencia se tiende a la supresión de todos los impuestos y arbitrios, y, mientras tanto, a la reducción mínima de ellos.

El Gobierno de la Generalidad de Cataluña regulará y gestionará la reducción de los impuestos y arbitrios que de momento subsistan, y pondrá en práctica la supresión de los que se consideren innecesarios.

Art. 20. Se harán dos veces al año vacaciones retribuidas. Una invernal de quince días ininterrumpidos, y otra en verano de un mes de duración, también no interrumpido.

Art. 21. Se dividen las salas de cine para los efectos de taquilla, en cuatro categorías. Los precios de taquilla serán uniformes en cada categoría. Los domingos y días festivos regirán los mismos precios de los días laborales, con la sola excepción que se harán dos sesiones por la tarde y una por la noche. Los locales de actualidad, documentales y reportajes continuarán su misma modalidad de trabajo.

Art. 22. Se formará un Comité Económico que regulará la vida económica del cine.

Art. 23. Las Secciones conservarán la misma estructura sindical que hasta hoy han tenido; llevarán el control de sus afiliados en los lugares de trabajo y administrarán sus respectivas «Boletines de Trabajo».

Art. 24. En cada sala de cine habrá un Comité de Local que tendrá a su cuidado todo lo que con los trabajadores se relacione.

(L'article 25 fa referència a la contractació dels films.)

Art. 26. No se pasará ninguna película que tenga un marcado sabor reaccionario o una tendencia a desacreditar los postulados de la libertad y humanidad que informan la Confederación Nacional del Trabajo. Para la efectividad de esta cláusula el Comité Económico de cines estará en continuo contacto con los organismos oficiales de censura cinematográfica.

Art. 27. Todos los locales que hayan sido abandonados por sus respectivos empresarios serán explotados directamente por el Sindicato.

Art. 28. Se establecen cuatro locales de estreno que serán: Coliseum, Fénix, Urquinaona y Astoria. El precio de taquilla será uniforme para los cuatro.

Art. 29. Se fija un tope máximo de salarios en los semanarios de todas las especialidades de trabajo que componen el cine, cuya cuantía será para el porcentaje más alto de 175 pesetas a la semana.

Art. 30. Los beneficios que quedarán en la caja del Comité de Cines pasarán íntegros a la caja general del Sindicato para atender las necesidades de orden moral y económico del mismo.

L'article 31 estableix el dia de pagament.)

Art. 32. Todos los locales que en Barcelona y su radio se abran en lo sucesivo para ser explotado como salas de cines ingresarán, para todos sus efectos, dentro del sistema de socialización que ha establecido el Sindicato.

(L'article 33 tracta dels ingressos per anuncis i vitrines.)

Art. 34. Los empresarios de los salones de cine de trabajo intersemanal y aquellos otros cines de escaso valor intrínseco, cobrarán el porcen-

CORRESPONDENCIA

GAIL PATRICK aprofita un descans entre escenes del film Paramount "Una nit d'angúnia" (Early to bed), amb Mary Boland i Charles Ruggles, per tal d'acudir a l'oficina de Correus de l'estudi a la recerca de la correspondència dels seus admiradors. En aquest departament distribueixen la correspondència dels artistes, que és deixada a llurs calaixos

El que filmen als Estudis de la Gaumont-British

«Orient i Occident». Director: Herbert Mason. «Cameraman»: Bernard Knowles. Repartiment: George Arliss, Lucie Mannheim, Romney

Brant, Ronald Ward, Norma Varden, Geoffrey Tearle, Elliot Makeham, Stella Moya.

«La gran barrera». Director: Milton Rosmer. Fotograf: Glen Williams. Repartiment: Richard Arlen, Barbara Greene, Barry Mackay, Lilli Palmer, Roy Emerton, Pindlay Currie.

«The Northing Tramp» (sense títol espanyol encara). Director: Albert de Courville. Fotograf: Mutz

Films de la temporada pròxima

"Adversitat" és una de les pel·lícules més grandioses que mai s'hagin filmat

Es comenta que Warner Bros ha estat anunciant durant dos anys que començaria a filmar el drama de grans proporcions, basat sobre la novel·la titulada «Anthony Advers», però això no té res de particular si pensem que l'autor, Hervey Allen, empra quatre anys a escriure-la i que el llibre té 1.224 pàgines que contenen 500.000 paraules...

El qui feu l'adaptació de la novel·la per a donar-li forma de manuscrit propi per a la seva transcripció al cinema, fou l'escriptor Sheridan Gibney, que treballa dia i nit durant sis mesos en la selecció dels passatges adequats a la filmació, bo i procedint després a sintetitzar els diàlegs i a completar la labor gegantina que representa l'eliminació de tot allò que podria fer massa dilatant el procés de representació la trama en el lleng i destacar d'una manera efectiva els seus elements dramàtics.

Es calcula que és necessari almenys tres mesos per a posar en acció els nombrosos personatges principals en les cent trenta diverses maneres en què es desenvolupa la novel·la. A més, caldria emprar un mes a ordenar les escenes i al-

guns dies més a tallar i polir la cinta en què tan valuós drama està reproduït.

Per tant, no serà fins a la primavera pròxima que s'efectuarà l'èxhibitiva privada de la pel·lícula, i algunes setmanes després la seva gran estrena a les capitals principals del món, on s'espera amb gran expectació la versió cinematogràfica del llibre més llegit de l'època.

Mervyn Le Roy dirigirà aquesta producció i li ha estat designat tan important labor degut als seus grans triomfs, puix que són creacions se- i li ha estat designat tan important labor degut als seus grans triomfs, puix que són creacions se-

"A vegades l'èxit es presenta amb inesperada rapidesa", diu Cary Grant

Cary Grant refutà la teoria, tan-tes vegades proclamada a Holly-wood, que l'èxit és el resultat d'un procés lent d'evolució.

El simpàtic actor declarà que, se-gons ha pogut comprovar, l'èxit es presenta a vegades amb inesperada rapidesa com a resultat d'una selecció afortunada del paper assenyalat a un actor o a una actriu.

Com a exemple, Grant cita el seu paper en «Sylvia Scarlett», amb Katharina Hepburn, i el de Joan Ben-nett en «Bulldog Drummond», amb Ronald Colman. Grant i Joan Ben-nett apareixen junts en la pel·lícula de la Paramount «Ulls negres».

Ningú no es donà compte de les veritables facultats de Victor Mac Laglen fins que feu la seva esplèn-dida creació de «El delator». I fins que es feu «Roberts» ningú no s'ha-via assabentat del talent de Ran-dolph Scott.

Claudette tingué un èxit indefi-nit fins que en col·laboració amb Clark Gable obtingué el seu resso-nant triomf en «Sueix una nit».

Si ens remuntem un xic trobarem Marlene Dietrich en la categoria d'actrius desconegudes fins que en-terà en «L'àngel blau».

El cas de Carole Lombard és sem-blant al de Claudette. Feia temps que treballava en el cinema, però el seu veritable triomf fou obra d'una cinta afortunada. Ens refe-rim, naturalment, a «Twentieth Cen-tury» en què col·laborà tan admi-rablement amb John Barrymore.

Grant explica que són anomena-des pel·lícules de sort perquè l'atzar determina el fet que un artista es vegi inclòs en el seu repartiment, i afegeix:

«Són legió els artistes amb força habilitat que no han triomfat per-què la seva pel·lícula afortunada no s'ha creat en el seu camí. Això no significa que un actor es pot posar a dormir esperant que li arribi la referida pel·lícula, sinó, al contra-ri, que es prepara per al moment en què la sort decideixi que li ha arri-bat el torn».

Diveses morts d'un actor

Els gats, amb llurs nombroses vi-des, a pene, poden competir amb Alan Mowbray.

Aquest notable actor, el qual in-terpreta amb igual mestria els pa-pers de «dolents» i de galant Jove, gaudeix d'una excel·lent salut, però en el món fictici de la cinemato-grafia ha desaparegut innombrables vegades, víctima de tota mena de morts.

En les seves nombroses aventures cinematogràfiques ha estat guillo-tinat, penjat, aixafat, fusellat, elec-trocutat i apunyalat, a més d'haver estat el protagonista de centenars de morts naturals. L'únic recurs que no ha estat emprat contra ell al·leng ha estat el verí, malgrat que recorda haver caigut víctima d'ell al teatre.

En aquests moments, Mowbray es precipita en busca de la mort en un salt per la finestra d'un jut-jat, on George Brent acaba de de-nunciar-lo com a un advocat sense escrúpols que ha martiritzat la in-nocent Madeleine Carroll, prota-gonista de la producció de Warner per a la Paramount «The Case Against Mrs. Ames» (Maternitat perçupida).

Li comença la seva actuació en aquesta cinta immediatament després d'haver acabat «Fatal Lady» (La dama fatal), en la qual interpreta el pa-per d'un ric brasiler que mor amb el cor travessat per un punyal per haver-se enamorat amb excessiva violència de l'encisadora Mary Ellis.

Les peripècies de Mowbray el por-taren a la càdria elèctrica en el film «Embarrassing Moments» (Mo-ments de torbació).

En «Charlie Chan a Londres», els adaptadors li reservaren un fi igno-minós, amb la corda nuada al coll. Diverses bales de metralladora va-ren acabar amb ell en «Man About Town», i en «Guilty Hands» (Mans culpables) s'acontentaren amb dis-parar-li una pistola a boca de canó.

En «Voltaire» fou decapitat. Ha mort víctima d'accidents d'au-tomòbils i en «Becky Sharp» li re-servaren una mort lenta, víctima de la febre.

Però la mestria de Mowbray per a representar tota mena de papers li ha valgut certes interpretacions romàntiques en les quals s'ha com-portat com un cavaller i ha me-rescut l'amor de l'heroïna que es casa amb ell i hom suposa que el segueix adorant fins al dia de la seva mort.

Mowbray és un dels membres més populars de la colònia cinematogrà-fica. Aquest pacífic subdit anglès no troba més gran plaer que jugar amb els seus dos descendents, un nen i una nena. A més d'ésser un

excel·lent actor, Mowbray ha escrit diverses novel·les i comèdies. És un excel·lent jugador de polo, un fo-tògraf de nota i un pilot aviador expert. Durant la guerra, fou pilot aviador i recentment acabà una no-vel·la relacionada amb les seves aven-tures durant el gran conflicte.

Cartellera del cinema

ATLANTIC CINEMA. — «Revista Fox», «En los bosques del Canadá», «Las emociones del Polo», «Barcelona variedades», «Por la corriente del Drina», «El cuento de los fantasmas».

ACTUALITATS. — «Un día de fiesta», «Encrucijadas del mundo», «Delirio de velocidad», «Noticiero Fox», «France actualité», «La zorra y el conejo», «Aunque parezca mentira», «Rusia deportiva».

AMERICA. — «La hiena», «Sangre de fuego», «El misterio del faro», «Perdónen mis cachorros», «Comica i Dibujos».

ASTORIA. — «La chica del coro», «Una mujer fué la causa».

COLISEUM. — «El hijo del finado», «Actualidad Paramount», «Adios el pasado», «Variedades i Orquesta».

COLISEUM POMPEIA. — «La melodía de Broadway», «Había una vez dos héroes», «Dos hermanos zapateros» (Dibujos).

EXCELSIOR. — «Sublime mentira», «Dibujos», «El gendarme de Broad-way», «Los diablos del aire».

GOYA. — Programa cómico.

MONUMENTAL. — «Triple venganza», «Dos fusileros sin balas», «Dibujos», «Vanesa».

MUNDIAL. — «La locura de Shang-hai», «El hombre invisible», «El marido de la Amazona» i «Dibujos».

NURIA. — «La voz de ultratumba», «El collar de esmeralda» i «El barón gitano».

SMART. — «El tenorio del Haren», «El marido de la Amazona», «El hombre invisible» i «Dibujos».

SAVOY. — «Rusia deportiva», «Aun que parezca mentira», «La zorra y el conejo», «Un día de fiesta», «Noticiero Fox», «Delirio de veloci-dad», «France actualité», «Encru-cijadas del mundo».

URQUINAONA. — «El cantante de Nápoles», «Variedades i Orquesta».

PANTASIO. — «Pobre de mí», «Al-rededor del mundo», «Por un mil-lón», «Viaje de novios».

CINEMA PARIS. — «Caravana de he-liez», «Gloria robada», «Una mu-jer de su casa» i «Los peques er alta mura».

MARYLAND. — «Alma insurgente», «El rey de los condenados i Do-cumental».

METROPOL. — «El amante escri-puloso» i «Paso a la juventud».

Comité Escola Nova Unificada

A LA CREACIÓ DE LA LLAR DE L'INFANT

Per iniciativa d'aquest Comité executiu es procedirà immediatament a la creació de la Llar de l'Infant, la qual funcionarà en distints llocs de Barcelona i constituirà veritables refugis acollidors, on trobaran tota mena d'acurada atenció els orfes dels milicians del poble cal-guts en la lluita i els fills dels qui es troben al lloc de lluita. Per tal de constituir el sosteniment d'aquesta institució, són pregades totes les entitats oficials i privades, com tam-be els particulars que simpatitzin en aquesta iniciativa a incrementar la subscripció que des d'ara serà oberta a l'estatge d'aquest Comité (Claris, 90, telèfon 70105), on es rebran les quantitats que ens siguin lliura-des tots els dies, d'una a dues. Ens plau de comunicar a tothom que el primer d'aquests refugis acollidors s'inaugurarà ahir, dia 12, al carrer Cardener Vives Tutó, 15 (Sarrí).

També recorda aquest Comité als Sindicats i Ajuntaments de les comarques de Rubens (Gandesa), Baix Ebre (Tortosa), Baix Camp (Reus), Alt Camp (Tarragona) que tenen el deure d'enviar representació a Tar-ragona, el dia 15 del mes actual, per tal de reunir-se, a les quatre de la tarda, a l'Ajuntament per tractar de la constitució de les delegacions i de delegacions d'aquest Comité.

OLIVIA D'HAVILLAND és una actriu inèdita a Barcelona. Aquesta temporada, però, ens ve aureolada amb els més càlids elogis. És la intèrpret femenina d'aquest film que ens anuncien com un dels més sensacionals de la història del cinema: ens referim a «El capità Blood». Olivia d'Havilland, joventut i gràcia, ens oferirà, ul-tra aquest film, «Adversitat» i «El predilecte».

Ha estat enterrat el cadàver de Joan Romero Balart, que formava part de la columna Medrano i trobà la mort en la presa de Sitjamo. A la comitiva fúnebre, que sortí del local del Partit Sindicalista, figuraven nodrides representacions de tots els partits que integren el front antifeixista. Reposi en pau l'heroic milicià Romero! (Centelles)

ELS MILITARS DEL POBLE

El capità Bayo, alliberador de les Balears

AVIADOR, REVOLUCIONARI I POETA

El notable periodista Artur Morla ha publicat a «El Liberal», de Madrid, el següent magnífic article sobre la persona del capità Bayo, heroi de la conquesta de les Balears:

«El capità Alberto Bayo, uno de los héroes de Baleares, digno de un asenso inmediato, necesita ser retratado por quien le conoce para ejemplo de militares y estímulo de ciudadanos.

Bayo es un hombre que no llega, ni con mucho, al medio siglo. Fuerte, de anchas espaldas, verboso, y lealista.

Se empezó a hablar de Bayo en Madrid hace unos quince o diez; seis años, quizá más, cuando el hoy intrépido oficial dirigía aquel famoso aeródromo civil de su nombre que divertía al público en las tardes dominicales.

El mismo Bayo se elevaba en un aparato, hacia acrobaticos marabullosos y soltaba a un paracaidista entre los aplausos de la multitud allí congregada.

En el tal aeródromo se paseaba a los aficionados por el aire y se empezaba a estimular la atención del público hacia una ciencia que tenía en sus proezas la llave de la guerra, y la de la paz, sobre todo.

Al desaparecer el aeródromo, el nombre de Bayo se eclipsó. Era un muchacho hábil de ilusiones valerosas; pero sin una gran disciplina militar.

—Tu no ascenderás nunca —le decían los amigos—. Te pones siempre en un plan revolucionario que desconcierta.

Porque Bayo llevaba en su alma el germen de un profundo revolucionarismo que alguna vez tenía que estallar.

Fue gran amigo de Franco, el aviador, y le estimaba como aviador y como revolucionario. Luego enfermó Bayo un camino puramente personal y retratado. No se le entendía. El no podía ser un militar como tantos otros. Mandando un tabor en Tetuan, cumplió, como oficial del Ejército, irreprochablemente; pero sus ambiciones le alejaban del ritmo del cuartel.

También el aguijón de la literatura había dado unas cuantas puntadas en la fantasía de Bayo. Y un capitán literato no se presta, evidentemente, a las crudezas del mando y menos a las adulaciones de la obediencia.

No. Bayo se revelaría por algo extraordinario dentro de su carrera; pero todo eso del brillo del uniforme y de la lucha por cargos, prebendas y condecoraciones le tenía sin cuidado. Al fin, poeta. Un poeta sin cuidado en la forma; pero en el fondo, uno de los más arrebatados.

Muchas veces habíamos pasado juntos las mañanas de agosto en las playas del litoral catalán. Carmen, su mujer, una muchacha admirable, de la que él se enamoró desde la arena, mientras Armandito, el hijo del matrimonio, era zambullido por su padre en el agua muchas veces de lo que el niño hubiera deseado. Pero no se podía quejar. Quería Bayo que su hijo no le temiese a nada. «Los chicos deben parecerse al padre», gritaba el militar poeta. Por eso cuando el niño estaba decidido a librarse de la paliza de las olas le decía a su creador: «¿Qué nos está el agua? ¡Qué bien me siento aquí! Entonces el pedagogo le enviaba a su mujer satisfecho.

Por fin de Armandito el confesaba que el agua de un mar agitado no le gustaba. No salía de él en mucho tiempo. Con lo cual se demuestra que Bayo educaba a su hijo en el valor y en la serenidad, pero también que el chico resultaba tan filósofo como el padre.

La República no ayudó a Bayo. El anónimo ha perseguido al capitán durante estos últimos cinco años. Hasta trabajos de oficina vulgares y rutinarios le obligaban a ha-

cer, cuando sus ambiciones eran siempre las de rasgar el aire y dominarlo a beneficio de cualquier movimiento redentor de la Humanidad.

Sin embargo, la suerte se ha decidido a favorecerle. Y... ¡qué casualidad! El militar y periodista de 1923, redactor de «Informaciones» durante la dirección de Augusto Vivero; el que arrojó a March del pe-

riódico violentamente en ocasión en que el mallequín estaba ya a punto de detentar un título que ha estado explotando varios años contra la República y las libertades, tenía que ser quien barriese el ejemplarismo de Baleares, pese casi secular que invadía la isla con vergüenza de los españoles, y quien conquistase para el régimen, en unión de otro militar glorioso, una

parte importante y magnífica del territorio nacional.

Los libros que ha escrito Bayo —cuentos militares, impresiones, crítica...— no se han divulgado mucho. La frase victorhuguesa dirigida al jefe sublevado de Ibiza —«¡Tiene usted la cabeza sobre el tapete!»— vale por todo un ciclo de conferencias en el Ateneo.

El artículo periodístico que comentamos es de una data algo atrasada. Tenemos la firme esperanza de que desde entonces acá haya ido girando el pensamiento oficial inglés

extremado cumplir sus obligaciones contrariando así los excesos de la deslealtad.

El artículo periodístico que comentamos es de una data algo atrasada. Tenemos la firme esperanza de que desde entonces acá haya ido girando el pensamiento oficial inglés

extremado cumplir sus obligaciones contrariando así los excesos de la deslealtad.

El artículo periodístico que comentamos es de una data algo atrasada. Tenemos la firme esperanza de que desde entonces acá haya ido girando el pensamiento oficial inglés

extremado cumplir sus obligaciones contrariando así los excesos de la deslealtad.

El artículo periodístico que comentamos es de una data algo atrasada. Tenemos la firme esperanza de que desde entonces acá haya ido girando el pensamiento oficial inglés

extremado cumplir sus obligaciones contrariando así los excesos de la deslealtad.

El artículo periodístico que comentamos es de una data algo atrasada. Tenemos la firme esperanza de que desde entonces acá haya ido girando el pensamiento oficial inglés

extremado cumplir sus obligaciones contrariando así los excesos de la deslealtad.

El artículo periodístico que comentamos es de una data algo atrasada. Tenemos la firme esperanza de que desde entonces acá haya ido girando el pensamiento oficial inglés

extremado cumplir sus obligaciones contrariando así los excesos de la deslealtad.

El artículo periodístico que comentamos es de una data algo atrasada. Tenemos la firme esperanza de que desde entonces acá haya ido girando el pensamiento oficial inglés

extremado cumplir sus obligaciones contrariando así los excesos de la deslealtad.

El artículo periodístico que comentamos es de una data algo atrasada. Tenemos la firme esperanza de que desde entonces acá haya ido girando el pensamiento oficial inglés

extremado cumplir sus obligaciones contrariando así los excesos de la deslealtad.

El artículo periodístico que comentamos es de una data algo atrasada. Tenemos la firme esperanza de que desde entonces acá haya ido girando el pensamiento oficial inglés

extremado cumplir sus obligaciones contrariando así los excesos de la deslealtad.

El artículo periodístico que comentamos es de una data algo atrasada. Tenemos la firme esperanza de que desde entonces acá haya ido girando el pensamiento oficial inglés

cer, cuando sus ambiciones eran siempre las de rasgar el aire y dominarlo a beneficio de cualquier movimiento redentor de la Humanidad.

Sin embargo, la suerte se ha decidido a favorecerle. Y... ¡qué casualidad! El militar y periodista de 1923, redactor de «Informaciones» durante la dirección de Augusto Vivero; el que arrojó a March del pe-

riódico violentamente en ocasión en que el mallequín estaba ya a punto de detentar un título que ha estado explotando varios años contra la República y las libertades, tenía que ser quien barriese el ejemplarismo de Baleares, pese casi secular que invadía la isla con vergüenza de los españoles, y quien conquistase para el régimen, en unión de otro militar glorioso, una

parte importante y magnífica del territorio nacional.

Los libros que ha escrito Bayo —cuentos militares, impresiones, crítica...— no se han divulgado mucho. La frase victorhuguesa dirigida al jefe sublevado de Ibiza —«¡Tiene usted la cabeza sobre el tapete!»— vale por todo un ciclo de conferencias en el Ateneo.

El artículo periodístico que comentamos es de una data algo atrasada. Tenemos la firme esperanza de que desde entonces acá haya ido girando el pensamiento oficial inglés

extremado cumplir sus obligaciones contrariando así los excesos de la deslealtad.

El artículo periodístico que comentamos es de una data algo atrasada. Tenemos la firme esperanza de que desde entonces acá haya ido girando el pensamiento oficial inglés

extremado cumplir sus obligaciones contrariando así los excesos de la deslealtad.

El artículo periodístico que comentamos es de una data algo atrasada. Tenemos la firme esperanza de que desde entonces acá haya ido girando el pensamiento oficial inglés

extremado cumplir sus obligaciones contrariando así los excesos de la deslealtad.

El artículo periodístico que comentamos es de una data algo atrasada. Tenemos la firme esperanza de que desde entonces acá haya ido girando el pensamiento oficial inglés

extremado cumplir sus obligaciones contrariando así los excesos de la deslealtad.

El artículo periodístico que comentamos es de una data algo atrasada. Tenemos la firme esperanza de que desde entonces acá haya ido girando el pensamiento oficial inglés

extremado cumplir sus obligaciones contrariando así los excesos de la deslealtad.

El artículo periodístico que comentamos es de una data algo atrasada. Tenemos la firme esperanza de que desde entonces acá haya ido girando el pensamiento oficial inglés

extremado cumplir sus obligaciones contrariando así los excesos de la deslealtad.

El artículo periodístico que comentamos es de una data algo atrasada. Tenemos la firme esperanza de que desde entonces acá haya ido girando el pensamiento oficial inglés

extremado cumplir sus obligaciones contrariando así los excesos de la deslealtad.

El artículo periodístico que comentamos es de una data algo atrasada. Tenemos la firme esperanza de que desde entonces acá haya ido girando el pensamiento oficial inglés

extremado cumplir sus obligaciones contrariando así los excesos de la deslealtad.

El artículo periodístico que comentamos es de una data algo atrasada. Tenemos la firme esperanza de que desde entonces acá haya ido girando el pensamiento oficial inglés

extremado cumplir sus obligaciones contrariando así los excesos de la deslealtad.

El artículo periodístico que comentamos es de una data algo atrasada. Tenemos la firme esperanza de que desde entonces acá haya ido girando el pensamiento oficial inglés

Un Consell de Govern de la Generalitat de gran transcendència

Creació del Consell d'Economia i de la Delegació Tècnica d'Obres Públiques. - La Universitat de Barcelona, incorporada a les Institucions de Cultura. - Incautació de la Fundació Bernat Metge

A les quatre de cinc d'ahir, a la tarda, es celebrà una nova reunió del Consell Executiu de la Generalitat. Hi assistiren tots els Consellers i la presidí el Cap del Govern senyor Casanoves.

En acabar-se el Consell, el senyor Joan Casanoves, facilità als periodistes la referència d'acords, dient que no tenia res per afegir-hi.

Remarcà que avui, a les set de la tarda, es celebrà una nova reunió que és l'acostumat consell setmanal, presidit pel S. E. el President de la Generalitat.

La referència del Consell d'ahir és la següent:

«El Consell prengué l'acord de designar el Comitè d'Indústries de Guerra.

El Conseller de Justícia donà compte als seus companys dels fets del Palau de Justícia. Amb aquest sentit ja s'han pres les mesures pertinents.

S'estudià també i s'acordà un Decret de moratòria d'hipoteques i reducció d'interessos al 4 per cent.

Decret de substitució de la Junta de les Cambres Oficials de la Propietat. Decret ocupant les presons del territori català.

ECONOMIA. — Decrets creant el Consell d'Economia.

Decret regularitzant la fabricació d'armament.

Altre Decret nomenant el senyor Antoni Dot, President del Consell Superior de Cooperació.

En un altre Decret s'acordà que les Delegacions d'Indústries dependran exclusivament del Conseller d'Economia.

Decret incautant-se dels Arxius. Biblioteca, Fixers del Comitè Industrial Cotoner, del Comitè Industrial de la Sede del Foment del Treball Nacional i altres.

Decret ampliant les facultats del Consell Superior de la Cooperació.

GOVERNACIO. — Ordre nomenant Comissari d'Ordre Públic el Comandant senyor Enric Gómez Garcia.

OBRES PÚBLIQUES. — S'acordà crear-se una Delegació Tècnica d'Obres Públiques, sota les ordres del Conseller.

Creant amb jurisdicció a tota Catalunya el Comitè d'auto-transport. Decret incautant-se de la Companyia Hispano-Radio-Marítima, S. A. i Transradio-Servicio.

TREBALL. — Decret disposant la indemnització a percebre per accidents de treball a tots els obrers.

S'autoritza el conseller de Treball per a fer concurs-oposició lliure d'oficials primer i segon per a l'Assessoria Jurídica del Departament.

Autoritzar el conseller de Treball per a fer concurs-oposició lliure d'oficials primers i segons dels serveis generals del Departament.

Decret aprovant el règim de treball en l'explotació del negoci de projeccions cinematogràfiques.

Decret d'incautació de la Vila de Salut d'Alfau.

CULTURA. — Decret dissolent els Patronats de Poblet i de Stes. Creus i nomenant comissaris que n'assumiran les funcions els senyors Eduard Toda i Pere Lloret.

Decret nomenant comissari de la Radiodifusió a Catalunya el diputat del Parlament de Catalunya senyor Josep Fontbernat.

Decret dissolent el Consell Directiu i les Comissions de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana i nomenant que n'assumiran les funcions el diputat del Parlament de Catalunya doctor J. Soler i Pla.

Decret incorporant a les Institucions de Cultura de la Generalitat la Universitat de Barcelona.

Decret dissolent el Patronat de la Universitat Autònoma de Barcelona i passant-ne totes les atribucions al Rector de la Universitat.

Decret incorporant a l'Institut d'Acció Social Universitària i Escolar de Catalunya, la Residència de l'Escola d'Infermeres de la Generalitat i la Casa de Família Angels Mateu de l'Institut de la Dona que Treballa.

Decret dissolent el Consell de l'Institut d'Acció Social Universitària i Escolar de Catalunya i passant-ne totes les funcions, mentre no es procedeixi a la nova reorganització, al seu director general, senyor Antoni Maria Sbert.

Decret dissolent el Consell de Cultura de la Generalitat i encomanant-ne les seves funcions, mentre no es procedeixi a la seva reorganització, al doctor Jaume Serra Hunter.

Decret incautant-se de la fundació Bernat Metge i de l'Editorial «Alfau».

S'autoritza el conseller de Treball per a fer concurs-oposició lliure d'oficials primer i segon per a l'Assessoria Jurídica del Departament.

Autoritzar el conseller de Treball per a fer concurs-oposició lliure d'oficials primers i segons dels serveis generals del Departament.

Decret nomenant comissari de la Radiodifusió a Catalunya el diputat del Parlament de Catalunya senyor Josep Fontbernat.

Decret dissolent el Consell Directiu i les Comissions de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana i nomenant que n'assumiran les funcions el diputat del Parlament de Catalunya doctor J. Soler i Pla.

Decret incorporant a les Institucions de Cultura de la Generalitat la Universitat de Barcelona.

Decret dissolent el Patronat de la Universitat Autònoma de Barcelona i passant-ne totes les atribucions al Rector de la Universitat.

Decret incorporant a l'Institut d'Acció Social Universitària i Escolar de Catalunya, la Residència de l'Escola d'Infermeres de la Generalitat i la Casa de Família Angels Mateu de l'Institut de la Dona que Treballa.

Decret dissolent el Consell de l'Institut d'Acció Social Universitària i Escolar de Catalunya i passant-ne totes les funcions, mentre no es procedeixi a la nova reorganització, al seu director general, senyor Antoni Maria Sbert.

Decret dissolent el Consell de Cultura de la Generalitat i encomanant-ne les seves funcions, mentre no es procedeixi a la seva reorganització, al doctor Jaume Serra Hunter.

Decret incautant-se de la fundació Bernat Metge i de l'Editorial «Alfau».

S'autoritza el conseller de Treball per a fer concurs-oposició lliure d'oficials primer i segon per a l'Assessoria Jurídica del Departament.

Autoritzar el conseller de Treball per a fer concurs-oposició lliure d'oficials primers i segons dels serveis generals del Departament.

Per tant, a proposta del Consell d'Economia i Serveis Públics i d'acord amb el Consell Executiu, DECRET

Primer. — Es crea el Consell d'Economia, la competència del qual s'estendrà a tot Catalunya i que constituirà l'organisme ordenador de la vida econòmica catalana.

Segon. El Consell d'Economia acordarà, previst els assessoraments que estimi necessaris, les normes adequades per a l'establiment de la normalitat econòmica a tot el territori de Catalunya.

Tercer. El Consell estarà format de la següent manera:

Serà President el conseller d'Economia i Serveis Públics, el qual podrà delegar la seva representació en la persona que cregui més convenient.

Seràn vocals d'aquest Consell: Martí Barrera, Vicenç Bernades i Biusà, i Joan B. Soler i Bru, per Esquerra Republicana de Catalunya.

Ramon Peyroc i Pi, per Acció Catalana Republicana i altres partits d'Esquerra.

Eusebi C. Carbó, Joan P. Fàbregas i Cosma Rofes, per la C. N. T., Antoni G. Birlan i Didac A. de Santillan, per la F. A. I.

Joan Fronjosa i Salomó, Joan Grijalbo i Serrés i Joaquim Puig i Pi-demont, per la U. G. T.

Estanislau Ruiz i Ponseti, pel P. S. U. C.

Jaume Pou i Mas, per la Unió de Rabassaires, i

Andreu Nin, pel P. O. U. M.

Barcelona, 11 d'agost del 1936. — Signat: Lluís Companys. El conseller d'Economia i Serveis Públics, signat: Josep Terradellas.

DESIGNACIO DE DELEGATS

El Conseller d'Economia i Serveis Públics, senyor Terradellas, d'acord amb els Comitès Obrers de Control respectivament i el que disposa el Decret del 6 del corrent mes, ha signat els següents nomenaments de Delegats de la Generalitat de Catalunya a les indústries que s'indiquen:

«Minerals i Productes Químics d'Exportació, S. A.», Eric J. Ferrer.

«Fàbrica de Relloges Maurera», Ramon Ferrer i Marquès.

«Elizalde, S. A.», Joan Segura i Fernández.

«Pirelli, S. A.», Vilanova i la Geltrú, Gener Ruiz Muñoz.

«Institut d'Economia Americana», Joan Soler i Bru.

«Mines de Figols», Pere Guasch i Joan.

«Casa Joaquim Cusó», Sebastià Serbera i Fortuny.

«S. A. Cros», Lleida, Eduard Mias i Codina.

«Companyia General d'Asfalt», Asand, S. A. (Fàbriques de Montcada i Pobla de Lillet), Pau López Uriarte.

«Ferrocarril Secundari de Guadalupe a Castellar d'en Rucs», Pau López Uriarte.

«La Maquinista Terrestre i Marítima», Joan Deulofeu i Arquer.

«Ferrocarrils de Muntanya a grans pendents», Montserrat Fenech i Muñoz.

«Paperera Espanyola», Fàbrica del Prat del Llobregat, Casimir Balades i Facció.

«Central de Fabricants de Papera», Casimir Balades i Facció.

«Ferrocarrils Catalans», Jaume Puig i Ferrer.

«Ferrocarril de Muntanya a grans pendents», Montserrat Fenech i Muñoz.

«Paperera Espanyola», Fàbrica del Prat del Llobregat, Casimir Balades i Facció.

«Central de Fabricants de Papera», Casimir Balades i Facció.

«Ferrocarrils Catalans», Jaume Puig i Ferrer.

«Ferrocarril de Muntanya a grans pendents», Montserrat Fenech i Muñoz.

«Paperera Espanyola», Fàbrica del Prat del Llobregat, Casimir Balades i Facció.

«Central de Fabricants de Papera», Casimir Balades i Facció.

«Ferrocarrils Catalans», Jaume Puig i Ferrer.

«Ferrocarril de Muntanya a grans pendents», Montserrat Fenech i Muñoz.

«Paperera Espanyola», Fàbrica del Prat del Llobregat, Casimir Balades i Facció.

«Central de Fabricants de Papera», Casimir Balades i Facció.

«Ferrocarrils Catalans», Jaume Puig i Ferrer.

El Consell d'Economia, ordenador de la vida econòmica catalana

Presidit pel conseller d'Economia, integren el nou organisme representants dels partits polítics i organitzacions obreres antifeixistes

Destaquem, entre els aprovats en el Consell de la Generalitat d'ahir, el següent importantíssim Decret:

«La situació per què travessa Catalunya a conseqüència de la subversió produïda a tot Espanya, a consella que, amb tota urgència, es procedeixi a la constitució del Consell d'Economia de Catalunya a l'efecte d'estructurar i normalitzar convenientment l'economia catalana i donar solució als greus problemes

de caràcter econòmic que, lògicament, s'han plantejat.

Aquest Consell cal que estigui integrat per delegats dels partits polítics i organitzacions obreres que han lluitat conjuntament contra el moviment feixista i que, conjuntament també han de contribuir al renaixement de l'economia de la nostra terra amb la col·laboració entusiasta de tot el poble treballador de Catalunya.

Criminal ferotgia!

Vuit militants de la C. N. T., esclafats per un camió dels rebels

Eduard Borràs, un dels periodistes que fan informació al front d'Aragó, en unes de les seves cròniques ha relatat el següent:

«Fa una quinzena de dies, entraren els rebels a Sítamo. Les nostres forces no havien passat encara d'Àngels. A Sítamo, els feixistes feren una minuciosa requisada domèstica. A vuit camperols els trobaren els seus carnets de militants de la C. N. T. Els feixistes no demanaren explicacions. Agafaren els vuit homes, els lligaren estretnament, colze a colze, i els deixaren a terra enmig de la carretera. Després, un camió pesat passà per damunt d'ells. Cap dels vuit homes quedà amb vida. Allà estan, a la carretera, partits en dos, calcinats pel sol. Han quedat amb els punys closos.»

Joan March encarregà cinc avions a la casa Savoia

Rabat, 12. — Els aviadors italians que aterren a Sàidia han estat condemnats a un mes de presó i a 200 francs de multa per haver volat sobre territori francès sense previ permís.

El pilot Giliheri ha declarat que fou contractat per una firma comercial amb el fi de lliurar material estranger. Ha reconegut que els aparells armats de metralladores no portaven cap senyal ni distintiu exterior.

Ha indicat que ell i els seus companys foren advertits la vigília de marxar que havien d'efectuar un viatge a Sàrdia, i a la zona espanyola del Marroc.

Els companys de Giliheri han confirmat aquestes declaracions.

Després d'una acusació bastant moderada per part del magistrat públic, el defensor ha fet una brillant intervenció i ha anunciat principalment que la casa Savoia va rebre del financer espanyol Joan March una demanda urgent de cinc avions a lliurar a les autoritats de la zona espanyola del Marroc. Degut a la rapidesa d'aquesta demanda, la firma industrial reüní uns quants aparells que anteriorment havien pertanyut a l'exèrcit i altres que solament feien vols de prova.

Afegeix que es cercà els tripulants, tots ells bastant ignorants de les característiques externes d'un aparell, car no s'estranyaren que haguessin estat esborrats el nombre de matrícula i els senyals exteriors.

Després de pronunciada la sentència, els aviadors han demostrat

A FAVOR DE LES VÍCTIMES DEL FEIXISME

València. — En el correu de Madrid, arribà, de pas cap a França, on va a torajar tres corrides, el torero Manuel Bienvenida, el qual ha aprofitat la seva estada a València per a oferir-se a les autoritats per si organitzen alguna cursa benèfica.

Es troba a València l'ex-sots-secretari d'Agricultura i diputat a Corts per Múrcia, senyor Josep Moreno i Calvache, al qual acompanyava l'ex-alcalde i diputat que fou de les Constituents, Francesc Vidal, i el president del Comitè de defensa d'aquella zona, els quals han vingut junt amb milícies murcianes que segurament van a enlora-se a les milícies de València.

Entre altres artistes que s'han ofert per tal de celebrar funcions benèfiques, figura el matrimoni d'actors Empar Martín i Francisco Pierrà i la famosa tipló Cora Raga.

Anuncieu a

ULTIMA HORA

ARCHIVOS ESTATALES

ESCENARIS

Dissabte s'iniciarà una nova era en la vida de l'espectacle. - Cal que el públic correspongui a les il·lusions dels artistes

Els teatres de Barcelona, per als artistes barcelonins!

Durant tots aquests dies, el Comitè del Sindicat d'Espectacles Públics ha estat reunint permanentment. Noms d'artistes, xifres, tant per cent... I, sobretot, moltes il·lusions i moltes esperances.

Es tracta de posar en peu un nou règim teatral a base de la incautació dels locals, per part del referit sindicat. Es tracta de veure si serà possible un assaig de teatre socialitzat. Tots els obrers d'un teatre estan decidits a portar a terme ràpidament l'experiment. I, per al seu millor èxit, ningú, absolutament ningú, no ha vacil·lat a fer els sacrificis necessaris.

Dissabte vinent, a la tarda, obriran les seves portes deu teatres barcelonins. Deu temporades que s'iniciaran sota el signe de la socialització i de la renovació. Per a començar, no hi haurà divos, ni a la nòmina ni a l'escenari. La càrrega recaurà igual. Si nosaltres en el quadre de companyies que adjuntem, hem posat només els noms d'uns artistes, és per la impossibilitat d'anomenar-los tots.

Tots els artistes, però, i els altres obrers del teatre, tenen assegurada pel Sindicat d'Espectacles Públics una dieta diària de quinze pessetes. Més endavant s'estudiarà una escala de personalitats, d'acord amb una nòmina fixada. Però ara, per a posar-se immediatament a la feina, només regirà la dieta de quinze pessetes.

Tots els teatres funcionaran, administrativament, sota una direcció única: el Comitè Econòmic del Sindicat d'Espectacles Públics. Aquest Comitè estarà en connexió amb el de cada Teatre.

TEATRE ROMEA	Companyia catalana de comèdia, amb Maria Vila i Pius Daví
TEATRE POLIORAMA	Companyia catalana de comèdia, amb Assumpció Casals i Enric Borràs
TEATRE BARCELONA	Companyia castellana de comèdia, amb Esperanza Ortiz i Manuel Paria
TEATRE TIVOLI	Companyia d'òpera, amb Hipòlit Lázaro
TEATRE NOU	Companyia lírica, amb Marcos Recondo i Antonio Palacios
TEATRE ESPANYOL	Companyia de vodevil, amb Josep Santperes
TEATRE APOLLO	Companyia lírica catalana, amb Emili Vendrell, Joan Rosic i Josep Llimona
TEATRE VICTORIA	Companyia de teatre social, amb Enriqueta Torres i Salvador Sierra
TEATRE COMIC	Companyia lírica, amb Pau Hertogs i Pere Segura
TEATRE CIRC BARCELONES	Companyia de revistes, amb Margarita Carbajal, Mapy Cortés, Valle i Acuña
TEATRE CIRC BARCELONES	Companyia de varietats

al seu càrrec la selecció d'obres, l'ordenació d'estrenes, etc. S'ha acabat, doncs — ens diuen —, la tria d'obres a mida d'un actor determinat; s'han acabat les preferències.

S'han acabat, també, les exclusives que donaven els autors. A aquests, en principi, se'ls reserva l'acostumat deu per cent. Se'ls suprimeix, però, el dret d'estrena.

Dissabte vinent inicien llurs temporades els teatres Remea, Poliorama, Barcelona, Novetats, Espanyol, Nou, Apol·lo, Victòria, Còmic i Circ Barcelonès. El Tivoli no obrirà fins a l'altre dissabte, per les dificultats d'organització que sempre comporta una temporada d'òpera. Per cert, que el debut serà amb «Aida». De moment, només es donaran, a tots els teatres, funcions de tarda.

Constantment, amb gorg, que el teatre català està magníficament representat en aquesta llista de teatres barcelonins. Esperem que a aquesta renovació de règim correspondrà també una renovació de procediments per part d'actors i d'autors.

I res més. El règim socialista a l'espectacle ha estat plantejat amb una gran honestat. És necessari que el públic ajudi els nostres artistes. Cal que la gent vagi al teatre. Dissabte pot començar una nova era per a l'espectacle barceloní. Els artistes fan un esforç. Cal que el públic correspongui.

El Teatre Poliorama passa a la Generalitat i es converteix en "Teatre Català de la Comèdia"

Amb data 13 d'agost, el conseller de Cultura, Ventura Gassol, ha dictat l'Ordre següent:

«Queda incorporat a la Generalitat el Teatre Poliorama de Barcelona, annex a l'Acadèmia de Belles Arts de Barcelona, que serà destinat a teatre català i s'anomenarà «Teatre Català de la Comèdia».

Aquest teatre serà regit per la Generalitat i al servei i sempre del teatre i de la llengua catalana.

Es nomena delegat de la Generalitat de Catalunya al «Teatre Català de la Comèdia», per tal d'estructurar el seu funcionament i dirigir-lo al seu dia, el senyor Carles Capdevila.

El "Teatre del Proletariat" organitza un festival benèfic

Se'ns prega la inserció de la nota següent:

«El Teatre del Proletariat, en aquesta hora suprema de lluita en què la majoria dels seus militants es troben a les avantguardes del front, i d'acord amb les autoritats de Catalunya i els partits que integren les milícies antifeixistes, ha organitzat per a una data propera un gran festival amb la col·laboració del Sindicat d'Artistes Cinematogràfics, Sindicat d'Artistes Teatral, Sindicat Musical de Catalunya, etc., etc., a benefici i honor dels militants antifeixistes que ara en aquestes hores heroiques defensen amb la seva vida la llibertat del poble.

Han ofert el seu patrocini les autoritats populars de la nostra ciutat, així com els elements directius de les dites milícies antifeixistes.

No dubtem que el poble català, que sempre i més en aquests moments ha sabut respondre tan admirablement amb la lluita contra l'esclavatge del feixisme, sabrà acollir amb tot el seu valor tota la vibració que representa aquesta manifestació de solidaritat amb els companys que lluiten al front.

A tal efecte, invitem totes les entitats culturals i antifeixistes de Catalunya perquè envii la seva adhesió, iniciatives i ajut, al domicili del Teatre del Proletariat (Passatge de Gràcia, 83), de set a nou del vespre».

La Secció d'Autors i Compositors del Sindicat d'Espectacles Públics, adherit a la O. N. T., fa avinent als companys confederats de tota la regió el deure que tenen de prestar el seu concurs i ajut als representants de la «Societat General de Autors de Espanya», controlada per la nostra organització, en el cobrament dels drets d'autor, precisos per a atendre les necessitats dels nostres companys, autors, compositors i empleats de l'esmentada Societat. — El Comitè.

El "Dia de l'Artista"

El dia 30 d'aquest mes tindrà lloc el festival anual de la «Dia de l'Artista» organitzada per la Caixa de Pensions per a la Vellesa i Invalidesa d'Artistes Teatral i que tindrà lloc al recinte de l'Exposició i Poble Espanyol, i serà destinat al 50 per cent de l'entrada al Comitè Central de les Milícies Antifeixistes per tal d'emgriuir la subscripció

oberta pel dit Comitè a profit de les víctimes de la revolució.

Amb l'impulsió que s'ha fet al programa, els elements que hi prendran part i el fi benefici a què es destina, tot fa creure que l'èxit superarà el d'anys anteriors. La Comissió organitzadora donarà a conèixer successivament els detalls del magnífic programa.

Llegiu cada dia ULTIMA HORA

mirador discret

— LLETRES :: ART :: MUSICA, per Joan Alavedra —

Els feixismes han desmoralitzat aquells que els han seguits

Unes declaracions d'actualitat, de Romain Rolland

El gran escriptor Romain Rolland, del qual tots els lectors del món han llegit alguna obra, és avui, com sempre, el portaveu de les idees més nobles de pau i llibertat.

Allà on lluita l'home per conquistar aquesta llibertat, rep sempre, sigui com sigui, l'adhesió emoció de Rolland, el gran escriptor francès, el pacifista convençut, el gran amic dels homes. Són les seves paraules fraternals, d'ajuda, d'encoratjament.

Fa uns mesos, arran del triomf del Front Popular francès, féu unes interessants declaracions a «Les Cahiers du Bolchevisme», de George Sadoul, a la «Commune» de París, les comentà i «El poble» que a continuació transcrivim del gran escriptor internacional per creure els d'un viu interès en els actuals moments que travessa la nostra terra.

«Quan es parla de pau cal distingir les coses d'ètiques i les coses humanes. En la guerra el combat és

etern. La frase d'Heràclit: «La més bella harmonia prové de les dissonàncies», és veritable fins i tot en música. Però en la política, pau i guerra han d'ésser concebudes en relació a les nacions. La guerra entre nacions és un contrasentit i un crim.

Per tal d'arribar a pensar això, no he necessitat cap doctrina, cap influència. Això ho he pensat fora de Tolstoi, per exemple. Vegeu Jean Christophe. No és tolstoïa. Són les experiències que m'han instruït. La del conflicte França-Allemanya des d'abans de la guerra. Vegeu a aquest respecte les posicions de Christophe i d'Olivier. Olivier, en aquest sentit, és més avançat que Christophe. Després vingué la guerra; s'havia de fer qualsevol cosa per impedir aquest carnatge.

Per això he observat al meu entorn. He tingut en compte totes les experiències. I les he vinculades a les d'Europa, les de l'Índia. La de

Gandhi, que he apreciat molt com a persona; havia posat en ell grans esperances. En realitat, aquesta experiència ha fracassat, encara davant els ulls dels principals caps de l'Índia.

Hi ha també la sèrie d'experiències de la lluita de classes a tot Europa. L'espectacle de les proscripcions, de la supressió de llibertats. L'experiència dels feixismes. És necessari dir dels feixismes com un tret que els és essencial que han desmoralitzat aquells que els han seguits, els han arrossegats a un grau tal d'enviliment que per això mateix és químic esperar vèncer a aquestes feixismes pels mateixos mitjans de l'Índia.

Hom pregunta al novel·lista, a l'escriptor del proletariat quin paper desenvoluparà el poble de França en la defensa de la pau. Rolland contesta:

«Victor Hugo ha dit que «en el segle XX França declararia la pau

al món. Es pot tornar a reduir aquesta fórmula, amb la condició de despullar-la del seu verbalisme. Si, cal imposar la pau al món».

No és cert que hagi ingressat al P.S.U.C.

Hem rebut la nota següent: «La Junta Directiva de l'Ateneu Nacionalista d'Esquerra Republicana del Poble Nou i les Joventuts d'Estat Català de la mateixa casa s'han vist desagrauadament sorpresos amb la nota apareguda al diari «Tribuna» del dia 12 d'aquest mes, donant compte que aquesta casa havia passat a formar part del P.S.U.C. donant-se de baixa d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Com sigui que no hi ha res d'això i que l'espirit que informa els nostres actes continua essent el mateix, us agrairíem que feu constar en el diari de la vostra digna direcció el desmentiment d'aquesta nota que ha estat fet següentment per persones irresponsables i que no sabem amb quin finalitat».

Aviat sortirà la columna "Francesc Ascaso"

Està disposada per a sortir cap al front una columna de milicians de totes les armes, que porta el nom de Francesc Ascaso, en homenatge a l'heroic combatent caigut en la presa de les Drassanes.

Ajut a les víctimes del feixisme

EL SINDICAT DE TREBALLADORS D'AGENTS DE DUANES (U. G. T.) Com a resultat de la recaptada de dos dies d'haver que aquest Comitè va acordar lluitar per a socórrer les víctimes causades per la barbàrie feixista, ahir es personaren a la Redacció de «Tribuna», el President i Tresorer de l'esmentat Sindicat, companyes Fuentes i Mitjana, respectivament, els quals feren llurament de la quantitat recaptada fins a la data, que assolix la suma de TRENTA-MIL CINC-CENTES PESSETES.

Hom assabenta a tots els afiliats a aquest Sindicat que tenim a llur disposició les llistes de l'esmentada subscripció per a la seva comprovació, les quals seran publicades al seu dia.

Pere Padrós	500
Angel Brau	500
Casa Capella	800
Codó i Companyia	1000
Sauri, un grup d'obres	2100
Joan Roma	2100
Casa Tèxtil Lobet	1300
Cuberta, St. Martí	4500
Joan Massip	300
Fills Recolons	3700
Carme Barrios	500
Casa Martí Llopert i Trencs (Secció d'Acabats)	600
Senyora U. H. P.	500
Casa Isidre Lloré	18000
Sants (Secció bovines)	500
Casa Sants (Secció telars)	2700
Sants (Secció Filatures)	7000
Casa Borjas Nové (Secció rodaters)	300
Casa Baró (Sta. Coloma)	2600
Industrial Barcelonès de Punt, S. A.	13000
Casa Gabriel i Julià	10200
Josep Ferré (Costa)	1300
Fabra i Coats (Secció ovillar)	31200
Casa Carol i Godó	1440
Amadeu Rotier	1370
Fills de Gabriel Julià	5700
Casa Alexandre Morillo	2240
Porta Bella	46800
Suma total	12.087.60

Subscripció del Socors Roig Internacional.

Dies 23, 24, 25 i 26 del proper mes de juliol	Ptes.
Casal Nacionalista districte quart	2500
Casal Nacionalista districte quart	1000
Joan Ramon	2500
Francisc Babiell	500
Claudi de las Molas	500
Joan Calix Viladoms	6000
Jaume Pasqual	1000
Jaume Pasqual	2000
Manuel López Naviero	1000
Miquel Armengual	500
Arcadi Farré	500
Norbert Ginestar	2000
Rosa Alcalá	3500
T. D. B.	500
C. Pérez	2500
Gracià Mateu i Maria Armengol	2000
Pujol	1000
José Lázaro	1000
Enric Pasqual	1000
Rosa Escoda	500
José Barceles	3000
José Barceles	3000
Celert Puig	1000
Francisc Boada	1000
Grup de família Francesc Peña	500
Josep Vilà	1200
Ramon Mercader	1000
M. R. G.	3500
F. Passapera Comas	500
Vicenç Millan	2500
Dolores Soler	500
Dolores Soler	2000
Lluís Larras	2000
Suma total	63225

SUBSCRIPCIO OBERTA PER A LES VICTIMES LLEIALS DEL MOVIMENT REVOLUCIONARI

INGRESSAT EL DIA 11 D'AGOST	Ptes.
Suma anterior	205.475.45
Joanquina Ubac	2500
Personal facultatiu i Auxiliar de l'Arxiu de la Corona d'Aragó	17300
Ramon Terré	2000
Professorat de l'Escola d'Infermeres de la Generalitat de Catalunya	11475
Joan Viladoms i Mas	1000
Consell d'Administració de la Vacuum Oil Company S. A. E.	5000
Camil Deprez, de la Secció Le Carbon de Paris	1000
Un dia d'haver del sots-caporal jubilat Joan Casanoves i Bofill	500
Ferrando i família	2500
Una família treballadora de Sants	500
Una família treballadora de Sants	2000
Myrurgia S. A.	5000
Companyia Continental d'Importació S. A. E.	5000
B. Alsina	500
Un dia d'haver dels tripulants del «Ciudad de Tarragona»	4840
El magistrat interí de la Generalitat, Julià Vilas i Castany	500
El magistrat interí de la Generalitat, Sebastià Trulló i Pons	500
Lluís Sans	500
A la memòria de Pilarreta Carls Blasco Ibáñez	1000
Un dia de salari dels funcionaris de la Secció Provincial d'Estadística de Barcelona	21000
Import de l'augment del 15 per 100 del personal de la C. N. T. dels tallers de Renovacions	10200

Clara Noble, vídua de J. Maragall	5000
Angel Toribio	1000
Segona reaptació dels treballadors de la Casa Corbera i Fons, S. A.	17800
Direcció i empleats d'oficines de la Casa Myrurgia, S. A.	1.86300
Baldri Ambrós i Bany	2500
Els veïns del carrer Triana	1800
Família Bartomeu Pitó i Pong	1000
Secció d'obres de la Casa Calbetó	6700
Nati Garcia	3000
Direcció, treballadors i personal tècnic C. de B. Camilla, i Elies Cases i Jover	3.04300
Treballadors de la Casa Pero Peyron	17100
Treballadors i treballadores del taller de la Casa Andreu Alsina	1.6400
Joan Arbós	5000
Personal Obrer i Gerència de la Casa Virgili Tarré	20000
Joan Badosa i Soler	2500
Les obreres de la Casa Samaritaine	13500
Els obrers de la Casa Sogué, S. A.	63000
Simó Ferrer i Soler	2500
Josep Ferrer Domènech	1000
Josep Capdevila	1000
Recaptació del festival organitzat per la Penya Atlàntic i Club Yale-Bleus	2500
Compania General d'Almacenes de Depòsits	1.0000
Suma que segueix	222.121.80

Associació de Funcionaris de la Generalitat de Catalunya

L'Associació de Funcionaris de la Generalitat de Catalunya fa avinent als seus associats que darrerament fou visitat l'honorable President del Consell de la Generalitat a l'objecte de formular a l'honorable Govern de Catalunya les reivindicacions següents:

Primera. D'acord amb el Decret de la Generalitat donant solució a tots els conflictes plantejats anteriorment al 19 de juliol, la Junta de l'Associació demana planilla per a tot el personal afecte a Obres Públiques.

Segona. D'acord amb el Decret publicat pel Govern de la Generalitat, la Junta de l'Associació demana augment del 15 per 100 dels sous inferiors a 6.000 pessetes.

Tercera. Aquest augment, en el que fa referència al personal modest, ha d'ésser calculat no sobre la base del sou que percebrien ara, sinó sobre la base del sou que percebrien si s'hagués portat a cap la distribució de les 450.000 pessetes.

Quarta. Per tal de fixar d'una manera definitiva els sous mínims, l'Associació demana que es constitueixin immediatament les comissions encarregades de definir el salari d'acord amb el preu de cost de la vida.

Cinquena. L'Associació demana que es vagi ràpidament a una duració dels funcionaris i que es porti a cap la neteja moral i política indispensable perquè l'organisme administratiu de la Generalitat sigui fidel a les necessitats històriques de Catalunya i de la República.

Sisena. L'estructuració definitiva de l'Estatut de Funcionaris.

L'acollença que dispensa el senyor Casanoves a la Junta de Govern, i les manifestacions fetes, recollint i comentant favorablement el raonament de les peticions fan preveure

que ràpidament, molt ràpidament, tindran la corresponent cristallització en successius decrets que aniran apareixent en el «Butlletí Oficial» de la Generalitat de Catalunya.

"LES ARMES, PER AL FRONT"

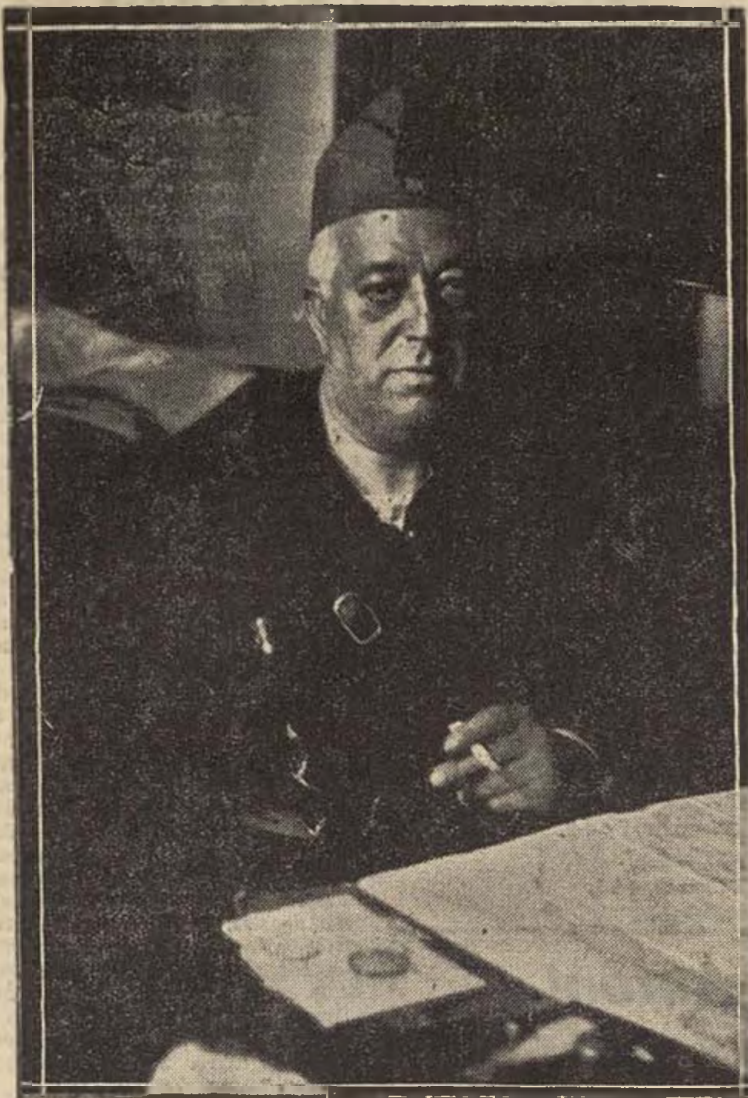
Madrid, 12.—La Societat d'Empedradors, de Madrid, pertanyent a la Unió General de Treballadors, ha col·locat al local on fou Cercle de Belles Arts, estatge actual de la U. G. T., la següent crida:

«Milicians: Les armes són per al front. Passejar-se per Madrid amb el fusell al braç, mentre altres companys es batien a la Serra, està molt aprop d'ésser una covardia.

Els qui no serveixin per a la guerra, que tornin immediatament llur arma.»

TELEFONS DE ULTIMA HORA
Impremta: 37660
Redacció: 36940

AL FRONT D'ALCANYIÇ

El tinent coronel MENA, cap de la columna de Tarragona que ha ocupat Lecera i que ataca les forces rebels pel flanc esquerre, en direcció a Terol

El nostre amic MANUEL GALES, diputat al Parlament de Catalunya i comissari civil de la columna de Tarragona que, amb el tinent coronel Mena, dirigeix l'atac per l'ala esquerra del front (Fotos Cama-Sol, exclusives per a ULTIMA HORA)

"Aviat hi haurà notícies d'importància", afirma el Cap del Govern

Madrid, 12. — El president del Consell, senyor Giral, rebé els periodistes a les deu de la nit, al Ministeri de la Guerra.

Els digué que havia estat despatxant amb el President de la República, al qual sotmeté la signatura d'alguns decrets de poca importància, puix que els d'interès ja havien estat signats ahir.

Els signats ara es refereixen a la cessació, en les seves funcions, d'alguns catedràtics d'Instituts Nacionals de Segon Ensenyament.

Afegí que ahir, a la tarda, acompanyat del ministre de la Guerra, havia estat visitant l'aeròdrom de Cuatro Vientos. Ha tret d'aquesta visita una impressió magnífica.

Hi ha — digué — una gra com

penetració i cordialitat entre obrers, sergents i oficials. Es treballa sense descansar i fins ara no s'ha registrat la més petita reclamació.

S'aparien aparells i es realitzen altres treballs semblants en perfectes condicions.

Nosaltres — seguí dient — hem arribat un xic tard; però, així i tot, poguérem parlar amb alguns obrers, als quals he expressat la felicitació del Govern. Tot funciona meravellósament.

Els periodistes preguntaren al senyor Giral quines notícies tenia del front, i el cap del Govern contestà:

—Avui no hi ha notícies d'interès. El dia ha estat de calma, però esperem d'un moment a l'altre, noves d'importància.

¿Seran conegudes, en detall, les tèrboles activitats de Lerroux?

Madrid, 13.—Dies passats es féu pública la detenció, la Sierra, del senyor Sanchez Fuster, secretari de Lerroux, que no sabé justificar la seva presència a aquell lloc.

Sembla que el senyor Sanchez Fuster ha promès fer una relació minuciosa i completíssima de les activitats polítiques i financeres de l'Alexandre Lerroux en els últims anys, que, segons ha dit, va escriure del seu puny i lletra aquesta relació, que sembla que conté detalls sensacionals que projectaran molta llum sobre no pocs successos contemporanis, sense excloure els d'aquest moviment feixista.

UN NOU ARTICLE D'OSSORIO I GALLARDO

"Uns ciutadans i nuclis de forces oficials que tingueren per generalíssim un "palsà" advocat, periodista, agitador i governant que es diu Lluís Companys, vessaren la sang i imposaren l'ordre revolucionari..."

«Ahora, de Madrid, arribat avui a la nostra ciutat, publica un nou article de l'últim home de lleis Angel Ossorio i Gallardo, titulat «Cataluña»:

«...Y ocurrió que una madrugada la guarnición de Barcelona se sublevó, asistida de los grupos fascistas, para derribar, con cañones y fusiles y ametralladoras, la República, su Constitución y la autonomía de Cataluña. Pero ocurrió también que unos ciudadanos, acompañados de pequeños núcleos de fuerzas oficiales gubernativas, se echaron a la calle y teniendo por arsenal sus pechos, por táctica su bravura y por generalísimo a un «palsà» abogado, periodista, agitador y gobernante que se llama Lluís Companys, derrocharon la sangre, impusieron el orden (el orden revolucionario) y mantuvieron a Cataluña toda dentro de la órbita democrática en que, por libre voluntad de sus hijos, se hallaba encuadrada.

Sucede también que a las mismas horas el Ejército situado en Madrid y sus cantones se pronunciaba con sentido y propósitos iguales que el de Barcelona; y, llamados a tomar la iniciativa dos regimientos unidos a fuertes agrupaciones de militares retirados y de fascistas, quedaron deshechos por las Milicias que brotaron en aquel instante, por tres cañones encontrados y emplazados Dios sabe cómo, servidos por tres oficiales cuya lealtad hizo milagros, y secundados por grupos de guardias civiles y de Seguridad.

La Historia —un tanto sorprendida al ver las cosas que España está haciendo de cinco años a esta parte— apuntó en sus notas que los nietos de los chisperos del 2 de mayo y de los «payeses» de El Bruch eran iguales, exactamente iguales a sus abuelos y sabían morir por la libertad antes que rendir vasallaje a la tiranía militarista.

Todavía hubo más. Cataluña, apenas pacificada, olvidando sus propias necesidades, formaba con sus hijos columnas que, sin preocuparse poco ni mucho de su «diaca» ni de su conveniencia, marchaban rápidas a defender la libertad de los aragoneses.

Y más aún. Los valencianos, colocados entre barceloneses y madrileños, sintieron al unísono de unos y otros y organizaron fuertes expediciones que volaron para unir su ilusión y su sangre con las de sus hermanos de otras regiones.

LA 2ª COLUMNA

A Casp, a l'oficina de comandament de la 2ª. columna, el comandant ORTIZ (assegut a l'esquerra) i el seu ajudant ASCASO (assegut a la dreta), germà del militant de la C.N.T. del mateix cognom caigut heroicament davant la caserna de les Drassanes, de Barcelona, canvien impressions amb diversos caps de grup de la columna (Cama-Sol, exclus. U. H.)

diciones que volaron para unir su ilusión y su sangre con las de sus hermanos de otras regiones.

Pensemos un momento lo que hubiera pasado, de no ser esto como fué. ¿De qué hubiera corrido el esfuerzo madrileño si los catalanes se hubiesen puesto al lado del fascio y a estas horas fuesen fascistas los puertos de Tarragona y Barcelona y las fronteras de Gerona y Lérida con Francia? Viceversa, ¿qué situación sería la de Cataluña si Madrid se hubiese sumado a la subversión y el Gobierno estuviese «tacando» aquella, o, por lo menos, la hubiese abandonado a su suerte en el territorio nacional y ante los países extranjeros? ¿Y qué sería de Madrid y de Cataluña si no hubiesen hallado en Valencia el nexo de comunicación y la colaboración entusiasta para el empeño colectivo?

(Passa a la pàgina 6)

"Canvia les banderes. Han entrat els nostres"

Ja sabem que no descobrim res de nou en afirmar que per tal que el públic conegui la geografia i altres característiques d'un país, no hi ha res millor que hi esclati una guerra, una revolució o quelcom de semblant.

Quan la conquesta d'Abissínia per Itàlia, això restà completament comprovat. Eren innombrables les persones que després de llegir els grans titulars de la Premsa, donant compte de la marxa del conflicte, opinaven tot estranyades:

—Ah, caram! Ara resulta que hi ha un país que es diu Abissínia. Cada dia se'n sap una de nova.

Això mateix passa ara amb motiu de l'atacament militar-feixista-clerico-straperlista, a Espanya. Un gran percentatge de ciutadans han oblidat ja per complet els ensenyaments geogràfics que —gairebé a pressió— ens havien injectat a tots a l'escola.

Agafeu qualsevol d'ells i en un vuitanta per cent dels casos us trobareu que els seus coneixements geogràfics del nostre país no van més enllà de saber que Madrid no és port de mar, que Galícia és a una punta, Andalusia a la part de baix i que per Saragossa passa l'Ebre. Potser algú s'arrisca i tot a afirmar que les tres províncies basques són tres, però sense posar una seguretat absoluta en la seva asseveració.

Ara imagineu-vos quina tragèdia significa per a aquesta gent l'haver de llegir «A Villavieja del Pederal han entrat els milicians després d'una lluita aferrissada», o bé «Puentevedrunco del Medio és el punt assenyalat com a base de les operacions de la columna tal».

—Es possible que existeixin aquestes localitats misterioses? —es preguntaran tot esverats.

I acudirán a la redacció del diari perquè hom els jurí, per la salut del besavi del director, que aquells noms no se'ls ha inventat algun redactor massa aficionat a l'aiguardent d'anís.

Davant d'aquestes perspectives, no els restava cap més solució que deixar de llegir els diaris i d'escotar la ràdio i preguntar al final qui és el que ha guanyat. Això, però, els situava en una situació desavantatjósima per a poder discutir a la tertúlia del cafè o amb el veí del replà mentre prenen la fresca a la galeria.

La solució era emparar-se de nou de la geografia d'Espanya i per això res millor que un mapa. Tot-hom deu haver adoptat aquesta solució, per quant la venda de mapes ha pres aquests dies un percentatge astronòmic. A les llibreries s'estan exhaurint les existències i el mateix passa amb els venedors ambulants, els quals no s'amaguen de confessar que la venda de mapes dona molt més que no pas la de corbates de pesseta o la de «azules» para llevar bien cerrado el varillaje de los paraguas.

El complement imprescindible dels mapes són les agulles amb banderetes de diferents colors. A cada ciutat se'n clava una de distinta: blanca si és a poder dels feixistes, i vermella si és dels lleials.

Ara el ciutadà, abans escamat, té la seguretat que Villavieja i Puentevedrunco no són unes localitats mítiques, sinó que existeixen realment. Això l'omple d'optimisme i aquest es manifesta desbordant quan al matí, després de llegir el diari, fa unes veus a la seva muller:

—Pepeta! Treu la bandera blanca a Granada i posahí la vermella. Han entrat els nostres...

Els rebels de Granada, en difícil situació

Madrid, 12. — A les deu de la nit al ministeri de la Guerra han estat facilitades per ràdio les següents notícies:

Les forces lleials que operen al sector granadí han avançat considerablement al camí de Granada.

L'estació i el poble de Deyfonte, han estat ocupats després de dur combat de més de quatre hores.

Els rebels es replegaren i abandonaren algunes baixes i un canó blindat.

També han estat ocupats els llocs de Calahorra, de Lanchera i Aguacel, on l'enemic es preparava amb emplaçaments d'artilleria.

—Es registra el següent episodi que demostra la deslleialtat dels facciosos.

Durant un combat que es desenvolupava i en el qual sostenia un fort tiroteig de fusells i metralladores, de sobte, sobre la corba d'un camí que estava sota el foc de les nostres tropes, ha aparegut un grup de facciosos, els quals aixecaven els braços i deien «no tireu, no tireu, que tots som germans».

Aleshores ha avançat el cap republicà. Tractava d'emparar-los, però als pocs passos, els que es deien germans han fet foc.

Sortosament, els soldats lleials estaven previnguts i han rebutjat enèrgicament la vil agressió i han evitat els efectes de la sorpresa, que era el que cercaven els facciosos.

—L'acció republicana ha efectuat avui diversos vols sobre el camp enemic i ha bombardejat amb eficàcia les bases faccioses a Extremadura, Còrdova, Segòvia i Avila.

Algunes concentracions enemigues han estat dispersades pel bombardeig.

Elfdi Alonso, nou director de "ABC"

Madrid, 12. — Ha estat reorganitzada la redacció del diari republicà «ABC», i s'ha encarregat de la direcció, el diputat per Canàries, senyor Elfdi Alonso. Han deixat de pertanyer a la redacció el senyor August de Vivero i el senyor de la Pascua.

En la resla de la plantilla, no s'ha produït cap variant.

Gil Robles vivia voltat d'assassins

I els seus "jap" tenien un ninot per a tirar al blanc que simulava ésser Sánchez Roman

Els cadells de la Jap tenien aquest ninot per a exercitar-se en el tir al blanc. El ninot imita la figura del senyor Sánchez Roman...

Diu «Mundo Obrero»:

«Otro descubrimiento en el despacho de Gil Robles. Nuestros camaradas han encontrado varios fusiles en un armario acompañados de varias porras y de un magnífico chaleco —cota de malla— de tejido de acero. Todo esto en el que hoy es despacho del secretario del Partido Comunista, camarada José Díaz, y que lo fué de Gil Robles, en la casa de Serrano, 6.

También se ha encontrado en una buhardilla del mismo edificio un monigote relleno de lana, con el cual se ejercitaban en el tiro al blanco. Y lo curioso —lo que demuestra la mentalidad fascista de esa canalla— es que el monigote simulaba ser Sánchez Roman.

Un círculo en el lugar del corazón, otro en la ingle. Es decir, a los cachorros de Gil Robles se les enseñaba a disparar sus pistolas asesinas sobre aquellos lugares donde las heridas son mortales de necesidad.

Gil Robles vivía rodeado de pánico y de asesinos. Conocía el odio del pueblo y procuraba ir siempre prevenido. Y por m le faltaba algo, además de su guardia personal, aun llevaba otra oficial. Es el tipo perfecto del cobarde. Ahora, cuando tenía que dar el pecho —sin esta de mallas— se ha marchado al extranjero. Ha huído.